

3. SEPTEMBER 2001

GLASILO OBČINE TRZIN

odsev odseva

150 let
Izida Ižibarja

Oglerški
na Mt. Blancu

Evropska turneja
Teatra Cizamo

Edvard Završnik

Eno desetletje sem

bi kruh za Trzinca

POSLOVALNICA
LJUBLJANA

Slovenska 54a,
1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73
Fax: 01/433 62 05
E-pošta:
info@golfturist.si

POSLOVALNICA
DOMŽALE

1230 Domžale, p.p. 137
Tel.: 01/721 96 21
Fax: 01/721 15 67
E-pošta:
domzale@golfturist.si

GOLFTURIST

TURIZEM IN RENT AGENCIJA

Trdinova 3, 1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73, faks: 01/433 62 05
E-pošta: info@golfturist.si

Vaš svetovalec za potovanja po naročilu - letalske vozovnice - hotelske rezervacije - izposoja avtomobilov
• počitnice, potovanja in izleti • sami in skupaj

Zakaj tehnični pregledi v obrtni coni TRZIN?

Med pregledom
si lahko postrazeha
z osvežitilni napitki!

AS
DOMŽALE

blizina
brez čakanja
prijazno osebje

Blatnica 3a, KOČ Trzin
telefon 01 562 18 13

ROTRING KVALITETA! DO 45% CENEJŠE TISKANJE!

Glava za tisk. Canon BJ 10e/ev/ss/20/200. (BC-02)	6200
Glava za tisk. Canon BJC 2000/4000/5000 (BC-20)	7600
Črnilo za tisk. EPSON 4XX/5XX/6XX (S020093,S020187)	3450
Črnilo za tisk. EPSON 4XX/5XX/6XX (S020089,S020191)	4300
Glava za tisk. HP DeskJet 400/500 -serija črna (51626A)	7200
Glava za tisk. HP DeskJet 400/500 -serija barvna (51625A)	7800
Glava za tisk. HP DeskJet 600 -serija črna (51629A)	7160
Glava za tisk. HP DeskJet 600 -serija barvna (51649A)	6900
Glava za tisk. HP DeskJet 610. 640 črna (51614A)	6500
Toner za tisk. HP LJ4/5, Canon LBP 8 II/III (92298A,EX)	2319
Toner za tisk. HP L15L/6L, Can. LBP 460... (C3906A,AX)	14800
Toner za tisk. HP LJ 1100 (C4092A)	18800
Toner za Canon Fax (FX-2)	19900
Toner za Canon Fax (FX-3)	21900
Toner za Canon Fax (FX-4)	

rotring

Pokličite še za ostala črnila in tonerje **ROTRING**!
VSE CENE VSEBUJEJO DDV!

AZ.NET, D.O.O. -TRGOVINA Z RAČUNALNIŠKIM
MENGEŠKA CESTA 53A. TRZIN
Tel.: 729-12-63. Fax: 729-12-65, www.az-net.si

**TRGOVINA
BOGATA PONUDBA**

**PROTIZMRZOVALNA
SREDSTVA**

POSEBNE UGODNOSTI

**ZA GOSTINCE
ČISTILNE SERVIS**

VABLJENI!

ČISTO. PRIJAZNO.

V INDUSTRIJSKI CONI TRZIN

Celoten program blagovne znamke KIMI in izbrani izdelki drugih priznanih proizvajalcev:

- čistilna, pralna in pomivalna sredstva
- avtokozmetika
- pripomočki za čiščenje
- higijenski izdelki iz papirja
- kozmetika in sredstva za osebno nego

- antifrizi za avtomobile
- solarni in ogrevalni sistemi

- možnost polnenja izdelkov KIMI v prineseno embalažo po nižjih cenah
- za upokojnence prvi in drugi delovni dan v mesecu 10 % popusta
- pri nakupu nad 1000 SIT podarimo 5 litrov destilirane vode
- vsak mesec privlačne akcijske prodaje

Pestra ponudba čistil v večji embalaži za higieno v velikih kuhinjah in objektno higieno ter čistilni pripomočki in papirna galanterija

Delovni čas: vsak delovnik od 8h do 16h, ob sobotah od 8h do 12h
KIMI d.o.o., Planjava 1, IC Trzin, 1236 Trzin
Telefon: 01 5300 576, telefax: 01 5300 580

KIMI.

mesnine Arvaj zdrav zalogaj

dobrodošli v TRZINU

Kidričeva 11, tel.: 01/722 03 04

**odprto vsak dan
razen ponedeljka
od 8.00 do 19.00,
sobota od 7.00 do 13.00**

AVTOLIČARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtoličarske
in avtokleparske storitve

Hebertova 7B, 1236 Trzin, Tel.: 01/721-45-03

BAHNE®

AST

**ANAČIČ
SERVIS
TRGOVINA**

**Domžale,
Prešernova 1/a,
tel. 72-42-107**

prodajalna izdelkov **gorenje**

**Popolna
izbira
bele
tehnike
gorenje**

V DOMŽALAH

- vse vrste avtomatskih kosilnic
- vse vrste senožetnih kosilnic
- vse vrste senožetnih kosilnic
- vse vrste senožetnih kosilnic
- vse vrste senožetnih kosilnic
- vse vrste senožetnih kosilnic

**Brezplačna dostava,
ugodne cene!
Možnost nakupa na
12 obrokov!**

NOVO V ŠIŠKI

**PE AST Ljubljana, Tugomerjeva 2,
Ljubljana - Šiška Tel.: 01/514 20 15**

Na zalogi celoten program Gorenja!
Odpri vsak dan od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure

VRTNARSTVO GAŠPERLIN

Moste 99, 1218 Komenda
Tel.: 01/83-41-471
Fax: 01/83-41-692

Ugodna jesenska ponudba

- NEBEŠKE PAVLOVČARJESKE Z VELIKIMI
IN MALI Cvetovi
- KRIZANTHEME LONČNE, DROBNOCVETNE
IN VELIKOCVETNE
- DELIJS
- REZNE TRAJNICE
- CIPRESI IN IGLAVCI ZA MANJSE NASADE
- NEBAJ TRAJNA IN ENOLETNA
- ČEBULICE TULIPANOV, NARCIS...
- MARMORNATI DROBLJENEC, BEL,
ZELEN, ČRN, ...
- GRNICA IN ZEMLJA ZA PREŠAJANJE
- SVEČE

V BRZICI POLDVIGI OKTOBRA BISTE ZE LAJKO IZBRALI MED
ČASADI V SKLEDAH KI SO ARANŽIRANI KOT KARNJE.

PONUDBA IN KROJAJA NA 200 KVAČERNIH METRIH S MEMBERSKI
PAMFLETI BRZOSTORNI LUKANILCI, MOŽE SE ENO KOMBINOVA
ČASADNIM IZBOROM
IN BLIZI REKKE V BOSTAN

DELOVNI ČAS 8-17 URNI, OB SOBOTAH DO 12 UR.

GASIRONOM

Turistično gostinski objekti

projekti in oprema

IOC Trzin, Blatnica 10
Tel.: 01/562-21-70

 **RTV
SERVIS**

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 01 721 63 02
mobilni: 0609 644 121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- nudio naprav.

IZVAJAMO

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

HUBAT PETER & P
HP COMMERCE d.o.o.

HITRA DOŠK - KONKURENČNE CENE

KURILNEGA OLJA
PLAČILO TUDI NA OBROKI

Doblena 75, 1234 Mengeš

Telefon: 01/723 09 00, Fax: 01/723 09 01

Čistilni servis

Primož Zorac s.p.

Depala vas 5, Domžale

Tel.: 01/72 41 657, 041/695 339, 01/72 42 100

Čistimo: • vse vrste oblačil, tudi usnje, • vse vrste pohištva • vse vrste
zidov (tudi lamelne zavesne) • tapisarne (vključno paste) • stropne

Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi obiskujemo na delovnih mestih.
Čistilni servis imamo v Depalu vsaki tisk ob cesti z velikimi čistilnimi stroji.
Odprto vsakodnevno dan od 7h do 19h, sobotnih dni od 8h do 14h.

Delovna ura: 8h - 19h

Slaščičarna Oger
stari Trzin, Meteljska 26
tel.: 791 56 99

Nudimo veliko izbiro brezalkoholnih in
otroških tart po tujih katalogih,
domačo potico, ročno izdelane
dobitke piskote in ostale slaščice.

Najnovejše: TELEBA/SKI!
Stalna jela za zalogi torta za DIABETIKO

Odprta vsaki dan od 7.00 do 21.00

PIKAT d.o.o. TRZIN

Projektiranje, inženiring, krovetvo, adaptacije, trgovina
Špruha 42, 1236 Trzin,

Tel: 01/562-22-18, Fax: 01/562-22-19, GSM: 041/662-811

IZVAJAMO:

- Krovsko kleparska dela, Al, Cu
- Vse vrste kritin - Gerard, Decra,
- Tufile, S metal, Tonclax, Brannic
- Izolaterska dela, klasične izolacije
- Akustična izolacija stropov in sten
- Adaptacija streh in konstrukcij
- Knauf stene - montažni stropovi
- Hidroizolacija ravnih streh
- Sretna okna Velux

ZATEGNIMO PAS IN ZAVIHAJMO ROKAVE

Kot vse, so tudi zadnje počitnice prehitro. Pa tako prijetno je bilo priti ob morju, sopihati na vrhove in izkustiti nove kraje! Še marsikaj prijete se dalo narediti! Pa kaj, naj se ostane za drugič!

Idemo, ki bo moral zdaj do konca leta stati na 28 straneh (ni denarja), bomo dali še naprej kolikor toliko celovito in celostno življenje Trzina, kar pa nam je najljubše po malem uhajalo izpod nadzora

in domzalsko – domzalskem območju se res dosti stvari, ki so zanimive tudi za Trzince, tako da je kar težko izbrati selekcijo in dajati prednost le eni stvari. Kakor koli že, pasove si bomo zadržali še za nekaj lukenj in skušali delati tako, da bo kar najbolje za vse. Težava je tudi v tem, da se je na urednikovi mizi nahajalo res zajeten kup dopisov, poročil, diskusij, predlogov za prispevke, vendar vsega ne moremo uporabiti.

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni odgovorni urednik:

Ernest

Podglavni odgovornega urednika:

Uredniški urednik:

Ernest

Urednik fotografije:

Ernest

Urednik:

Ernest

Urednik (razen Uradnega vestnika):

Lukjan

Člani uredništva:

Ernest, Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Nuša
Leta Mušir, Viktorija Pečnikar - Oblak,
Poldosek Marolt, Katja Rebec, Mojca Trečk,
Zeljka

Uredništvo: Ravnikarja p., Domžale

Telefon:

01/224-43-33

Faks:

01/224-43-34

Uredništvo izdaja enkrat mesečno in ga
vsebuje vsa gospodinjstva in
posamezniki v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izide
20. oktobra 2001.

Vse prispevke pričakujemo v
uredništvu najkasneje
do 5. oktobra na naslov:

Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin
ali na elektronski naslov
odsev_96@hotmail.com

ISSN 1408-4902

Na območju nekdanje občine Domžale deluje kar nekaj humanitarnih, dobrodelnih in podobnih organizacij, ki skrbijo za stare, mlade, ljudi z družbenega roba, bolnike ali pa kar za vse pomoči potrebne, ki bi želele preko objav v Odsevu s svojo dejavnostjo seznaniti tudi Trzince. Zele dejavne so različne zveze kmetovalcev, kulturnikov, športnikov in drugih; vsi nam pošiljajo prispevke in prošnje za objavo. Že zdaj smo delali selekcijo! Ker pa se bo naš časopis moral stanjšati, bomo delali še strožje izbore. Prednost bodo imele le trzinske zadeve in tiste, ki se neposredno nanašajo na naše občane.

V tej številki objavljamo nekatere spomine na počitniška doživetja in dejavnost Trzincev in trzinskih društev v poletnem obdobju.

Dotaknili pa smo se tudi vsaj nekaterih perečih vprašanj našega okolja. Tisto, kar nam ni uspelo spraviti na strani tokratne številke, bomo skušali stisniti v naslednje. Vsi skupaj pa držimo pesti, da bi bil Trzin občina s kar najmanj težavami, s čim manj deljenimi mnenji in da bi ne bilo tudi tisto, kar uspešno deluje, kar nekako rutinsko in nič posebnega oz. vrednega beleženja v časopisu, ki naj bi bil tudi nekakšen dokument našega časa. Torej zavijamo rokave, vendar brez dvigovanja pozornosti. Saj veste, lastna hvala se pod mizo valja.

Urednik

URADNE URE UREDNIŠTVA ODSEVA

S 26. septembrom 2001 uredništvo Odseva uvaja redne tedenske uradne ure za vse, ki bi želeli kakor koli priti v stik s člani uredništva.

Vsako sredo od 17. do 19. ure bo v prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeška c. 22/1) dežurala naša kolegica Urša Mandeljc, družbo pa ji bodo delali tudi drugi člani uredništva.

Vsi, ki bi želeli prinesiti svoje članke, slike, reklame, ali pa dati predloge za članke in teme, ki bi jih bilo potrebno obdelati, zglasite se v času uradnih ur v našem uredništvu. Na nas se lahko obrnete tudi s kritikami, pozitivnimi in seveda tudi negativnimi, vendar ob tem od vas pričakujemo kulturno in korektno obnašanje. Člani Odseva se sicer tudi kritikam ne izogibamo. Vemo, da delamo napake, da nismo nezmotljivi, da spregledamo ali pozabimo kaj, ampak ob tem si tudi marsikaj oprostimo. Saj veste: "Kdor dela, tudi greši. Nismo bogovi, ki ne delajo napak."

V času uradnih ur bo mogoče oddati tudi vabila za prireditve, obvestila in seveda tudi osmrtnice in zahvale.

V času uradnih ur vam bomo prisluhnilii in skušali na nek način ustreči vašim željam.

Telefonski številki Odseva v prostorih uredništva na Mengeški c. 22/1 sta:

01/224-43-33 in 01/224-43-34

Pridite ali pokličite nas. Za oboje vam bomo hvaležni.

Uredništvo Odseva

OPRAVIČILO!

Opravičujemo se vsem, katerih članki zaradi preoblike gradiva v tej številki Odseva niso objavljeni. Če bo mogoče jih bomo objavili v naslednji, oktobrski številki Odseva.

Uredništvo Odseva

Slika na naslovnici:
Z jutranjimi meglicami jesen vstopa tudi v
center Trzina T3.

(foto: Jože Seljak)

Vsakda ima v življenju svojo nalogo,
toda nihče tiste,
ki bi jo hotel sam izbrati.

(Hermann Hesse)

ZUPANOV KOTICEK

Najprej seveda lep pozdrav vsem občankam in občanom po poletnem premo-
rupam, da smo ga vsi dodobra izkoris-
tili ob morju ali v planinah, kjerkoli je že
kdo bil. Važno je, da smo se vrnili na svo-
ja delovna mesta z novimi močmi, novimi
idejami in hkrati razbremenjeni vseh skrbi
in vse morebitne zlovoljnosti, kar se je
skozj preteklo zimo nabralo v nas.

Vir: AP Photo/Carmen Taylor

Letočni konec poletja sta zaznamovala dva na prvi pogled povsem različna dogodka, ki pa glede na vzroke zanju morda niti nista tako popolnoma nepovezana, kot se najbrž zdi veliki večini ljudi. Zelo vroče poletje se je po že drugi zaporedni suši, ki je prizadela veliko slovenskih kmetov, tako rekoč čez noč prevesilo v zelo hladno jesen, kar je verjetno posledica globalnih klimatskih sprememb; te pa so v najtesnejši zvezi z brezobzirnim odnosom najmočnejših industrijskih držav in kapitala do narave oziroma okolja in človekove prihodnosti. Se posebej pretresljivo pa je prehod med poletjem in jesenjo zaznamoval krvavi torek (1. september) v ZDA, ko so teroristi z do skrajnoli premišljeno in dobro organizirano akcijo zadeli dvojce simbolov modernega sveta, globalizacije in gospodarstva ter vojaške premoči ZDA nad vsem svetom: zgradbi Svetovnega trgovinskega središča v New Yorku in Pentagonu v Washingtonu. Morda se bo kdo vprašal, ali je med sušo v Sloveniji in krvavim torkom v ZDA sploh mogoče najti kakršnokoli povezavo in kaj imamo z vsem tem opraviti v Trzinu. Menim, da slovensko sušo kot posledico globalnih klimatskih sprememb in napad na simbolno središče svetovnega kapitalizma povezuje ravno globalizacija z vsemi svojimi posledicami, ki jih občutimo tudi v Sloveniji in tudi v Trzinu. Globalizacija kot cilj kapitala, ki želi v celoti zavladati vsemu svetu, je žal tudi razlog za neustreznosti odnos do naravnega okolja, ki povzročata klimatske spremembe. In ista globalizacija po drugi strani povzroča silovite spremembe politične in gospodarske podobe sveta, ki se jim upira vse več ljudi na svetu. Seveda na različne načine. Nekateri s terorjem, drugi s pozivi k sodelovanju in bolj socialno naravnani politiki najbolj razvitih držav. In vse lo se vseh nas dotika na povsem osebnih ravni, kajti tudi mi, mislim na Občino Trzin, smo v dilemi, kako po eni strani zagotoviti nadaljnji razvoj občine ter omogočiti nadaljnjo rast skupnega standarda in kako po drugi strani ohraniti ali celo izboljšati svoje naravno okolje in tako tudi kakovost našega življenja. Enostranske rešitve gotovo niso dobre. Niti tiste, ki jih predlagajo nekateri, ki menijo, da je zdaj, ko so se oni priselili, potrebno preprečiti vsako nadaljnjo gradnjo, da bodo lahko oni uživali zasluženi mir, niti one, ki jih zagovarjajo drugi, ki pravijo, da je potrebno izkoristiti konjunkturo in pozidati s poslovnimi in stanovanjskimi objekti vse, kar je še mogoče, saj je gozda v Sloveniji tako ali tako preveč.

V občinskem svetu in občinski upravi se zavedamo, da se začenja zadnji cikel našega mandata (od septembra 2001 do julija 2002)

in da nas hkrati do konca tega mandata čaka še zelo veliko dela. Cela vrsta naložb, za katere smo se odločili ob sprejemu strategije razvoja občine (1999), je pravzaprav pred začetkom dejanske gradnje Velikih dela je bilo in v posameznih primerih je še pred nami s pripravami (sprejemanjem prostorskih in izvedbenih aktov, projekti, pridobivanjem dovoljenj za gradnjo ipd.). Pridobili smo 1.000 m² poslovnih prostorov v poslovni zgradbi v novem centru in prav zdaj nam izbrani projektanti pripravljajo projekte za izpostavo knjižnice, večnamensko dvoranico, mladinski klub in splošno ambulanto. Računamo, da bomo gradbeno dovoljenje pridobili do konca zime in spomladi že lahko začeli z deli. Veliko bolj se zaradi usklajevanja s pristojnim ministrstvom vlečejo postopki v zvezi s pripravo dokumentacije za gradnjo prizidka k Osnovni šoli Trzin, s katerim nameravamo dolgoročno rešiti tudi vprašanje manjkajočih prostorov za otroški vrtec. Zelo težko premagujemo številne ovire tudi v prizidevanjih za modernizacijo in rekonstrukcijo Jemčeve in za izgradnjo povezovalne ceste med Mlakami in OJC. Toda po drugi strani se, kot rečeno, stvari vendarle premikajo in naslednje leto bo te premike mogoče tudi videti in olipati. Sam pa sem morda ta trenutek najbolj vesel nove pešpoti od mosta čez Pšato (l. ljubljanska c. I do osnovne šole Trzin, po kateri se lahko precejšnji del naših šolarjev umakne pred nevarnimi avtomobili s pretesne in vse bolj prometne ulice Za hribom. Povrhu bta pol in njeno nadaljevanje med Pšato in leniškim igriščem, ki ga imamo tudi še v načrtu, lega sprehajalna pot za stanovalca novega centra in druge občanke in občane. Ob zamenjavi premoega s plinom v šola je ta pol, vsaj zame, druga lepa pridobitev.

Zupan Tone Pečur

Telefonske številke
Občine Trzin so:

72 - 26 - 100

72 - 26 - 110

72 - 11 - 060

Elektronska pošta:
info@obcina-trzin.si

Domača stran na internetu
http://www.obcina-trzin.si/

150 LET ROJSTVA IVANA HRIBARJA

Letos se v septembru spominjamo 150-letnice rojstva enega najbolj vidnih in zaslužnih Trzinčev Ivana Hribarja. Znani ljubljanski župan, politik, gospodarstvenik, pesnik, pisatelj in prevajalec je v svojih spominih zapisal: »Rojen sem bil v Trzinu dne 19. septembra 1851. leta. Mojemu očetu je bilo ime Fran. Priženil se je bil iz Trnovč pri Zlatem polju na posestvo moje matere Marije, rojene Rožičeve. To posestvo je imelo popisno število 82 in je obsegalo četrtno zemlje, ali – kakor so to navadno nazivali – grunta. Naša hiša – pri Boldinčevih – je bila majhna in lesena, tudi gospodarsko poslopje, ki se je hiše držalo, je bilo tesno. V hlevu moja roditelja nista nikdar imela več kot troje živinčet. Dvorišče in vrt pri hiši sta bila majhna.«

Na Trzin je Ivana Hribarja vezalo več lepih spominov, zato se je še kasneje rad vračal v rojstno hišo, bil pa je celo tako zaveden, da se je pod nekatere svoje prispevke kasneje podpisoval s psevdonimom Trzinec.

Ker je bil njegov oče nagnjen k barantanju in prekupčevanju, so se že dokaj zgodaj preselili v podobno hišo sredi Mengša, že leto kasneje pa so se spet selili na drugo posestvo v gornjem Mengšu. Nazadnje se je njegova družina ustalila na Križu. V osnovno šolo je hodil v Mengšu in Ljubljani, kjer je obiskoval tudi nižjo gimnazijo, peti razred gimnazije pa je končal v Novem mestu. Sredi šeste šole je zaradi porov s profesorji izstopil iz šole in (tako končal svojo formalno šolsko izobrazbo. /aposlil se je v banki Slavija v Ljubljani, kasneje pa je za to bančno hišo delal še v Šmuni, na Dunaju in v Trstu. Maja 1876 je začel delati kot generalni zastopnik te banke v Ljubljani. Sam je temu dejal, da je postal samostojen podjetnik.

Šil je uspešen in si je pridobil ugled in slavo, zavzeto pa je začel delovati tudi v različnih slovenskih društvih. Kmalu je bil izvoljen v ljubljanski občinski svet, ker je bil zelo dejaven, vedno poln novih idej in pobud. Ni čudno, da je bil član občinskega sveta kar 28 let. Zadej zasluga za ureditev vodovoda v Ljubljani je postal častni meščan Ljubljane, po ljubljanskem potresu pa so ga 7. maja 1895 izvolili tudi za ljubljanskega župana. V Ljubljani je skušal napraviti moderno mesto in hkrati središče slovenskega naroda in jo uveljaviti tudi navzven, že zlasti v slovenskem svetu. Ljubljani je županost kar štirinajst let in bi bil župan še naprej, vendar cesar ni želel potrdati njegove izvolitve. V letih 1889 – 1908 je bil slovenski poslanec, v letih 1907 – 1911 pa državni poslanec. Hkrati je bil tudi

predsednik Izvrševalnega odbora Narodno-napredne stranke, ob tem pa še član osrednjega odbora Narodnega veča v Zagrebu, član predsedstva Narodnega sveta v Ljubljani, jugoslovanski poslanik v Pragi, pokrajinski namestnik za Slovenijo, član vrhovnega zakonodajnega sveta, senator in častni doktor ljubljanske univerze.

Ivana Kobilica - Ivan Hribar

Bil je izjemno vsestranski in neutruđen. Enostravno ni mogel vzdržati brez dela in gibanja. Povsod je imel predloge, načrte in izredno voljo do dela. Poseben ton njegovim prizadevanjem pa je dajala goreča narodna zavednost. Na vseh korakih se je bojeval za pravice in enakopravnost Slovencev in slovensčine.

Zavedal se je, da bo politične težnje Ljubljani in slovenskega naroda mogoče uresničiti

samo z uspešno gospodarsko dejavnostjo in organiziranostjo. Krekpo se je zavzemal za univerzitetni sklad in štipendije za slovenske znanstvenike, za ljubljansko mestno hranilnico in druge slovenske banke. V času njegovega županovanja je Ljubljana dobila vodovod, plinaro, elektrarno, električno železnico, prvo ljudsko kopališče, zgrajen pa je bil tudi Zmajski most. S svojimi predlogi v času obnove Ljubljane v popotresni obnovi si je pridobil številne zasluge, vzel pa se je tudi za gradnjo železnice Kranj-Kamnik-Celje in za gradnjo vrhniške proge. Prizadeval se je za ustanovitev sklada za melioracije in druga javna dela, s svojimi predlogi pa je spodbujal tudi razvoj šolstva in še zlasti uvedbo slovensčine kot učnega predmeta pri nekaterih predmetih na gimnaziji. Posebej se je zavzemal za ustanovitev slovenske univerze in prenovo ljubljanskega učiteljskega in za združitve vseh slovenskih pokrajin.

Že v letu 1867 je začel s prevodi pesmi sodelovati pri Zgodnji Danici, nato pa je pod psevdonimom Trzinski objavljval prispevke v različnih časopisih in drugih publikacijah. Ustanovil je politični list Sloven, ki ga je nekaj let tudi izdal, stalno pa je sodeloval tudi pri Slovenskem narodu. Leta 1928 je objavil svoj življenjski spomin, skupaj s Hadelapom pa je izdal tudi pesniško zbirko Brstje.

Iz političnega življenja se je umaknil leta 1925. V pokoju je živel v Ljubljani, 18. aprila 1941 pa je razočaran nad okupacijo domovine svoje življenje končal v Ljubljani.

Ivan Hribar je za seboj v slovenskem življenju in v Ljubljani zapustil tako globoko sled, da bi bilo prav, da bi spomin nanj na primeren način ohranili tudi v njegovem rojstnem kraju – Trzinu.

Miro Štebe

GUSTIN & Co. d.n.o.

Take that first slovene-american english bilingual step onto us, and - call us today!

Simultano prevajanje poslovnih razgovorov s takojšnjim zapisom, prevajanje/tolmačenje, profesionalne storitve »public relations«.

Informacije od 10. - 17. ure.

Tel.: (01) 534-90-77

E-pošta: tjasa.gustin@telemach.net

GSM: 031-866-936

Fax: 0015-094-793-625

NOVO OBRAČALIŠČE IN POČIVALIŠČE

Ob glavni cesti, ki vodi v industrijsko cono, so pred kratkim razširili cestišče in na njem uredili parkirne prostore, ki so namenjeni tistim, ki se skušajo znajti med smerirnimi tablamami za podjetja v coni in nekako najti izbrani cilj. Čez čas naj bi tam namestili tudi poseben informacijski računalniško vođen pano, ki bo obiskovalcem nazorno prikazal, kako v coni priti do iskanega cilja. Vse lepo in prav, vendar so tisto izogibališče začeli izrabljati obiskovalci lokalov v piramidi za parkirišče, saj je drugje težko najti parkirno mesto. Vse več je tudi voznikov, ki tisto razširitev vozišča izrabljajo za obračanje, še zlasti v nočnih urah pa so se tam tudi z avtomobili začeli ustavljati mladi, ki so zelo živahni in hrupni. Prebivalci sosednjega »gradu« se že pritožujejo zaradi nočnega kaljenja miru na tistem »počivališču«.

TABLA TUDI DEZINFORMIRA

Smerne table, ki so jih zdaj namestili že tako rekoč po vsem Trzinu, imajo svoje zagovornike in ognjevit kritike. Pred kratkim pa so nas opozorili, da ena tabla zavaja oziroma dezorientira iskalce. Ko smo si šli stvar ogledat, smo ugotovili, da ena tabla res kaže v napačno smer, vendar pa je to po vsej verjetnosti posledica nesreče. Domnevamo, da je tablo s svojega položaja izbil kak višji avtomobil, po vsej verjetnosti tovornjak. Ne kaže drugega, kot da tablo nekdo spet pravilno namesti. Stroške bo verjetno plačala občina.

RAZSTAVA OLDTIMERJEV V JABLAH

Ljubitelji in zbiralci starih avtomobilov in motorjev niso več posebna redkost, vse pa kaže, da je pri nas tudi vse več ljubiteljev stare kmetijske tehnike. Še zlasti traktorjev. V soboto, 28. julija so v Centru za razvoj kmetijstva in podeželja v Jablah pri Trzinu na že četrtem slovenskem srečanju ljubiteljev stare kmetijske tehnike prikazali iz 100 primerkov starih kmetijskih strojev,

od tega skoraj 50 traktorjev. Najstarejši razstavljeni traktor se iz ponašal z letnico izdelave 1941, nekatere naprave na razstavi so bile celo še starejše. Prirreditelji, člani Društva kmetijske tehnike so najstarejše in najboljše ohranjene ali restavrirane primerni nagradili. Nagrad so bili deležni tudi traktoristi, ki so se s pomočjo v spretnostni vožnji s traktorji. Prava paša za oči je bila parada traktorjev, za številine obiskovalce pa je bila zanimiva tudi postavitev nekaterih nekdanjih kmečkih opravil s starimi stroji. Primer mlačev z mlatnilno. Srečanje, ki ga je spremljal družbeni program, so popestrili tudi nekateri zbiralci starih avtomobilov in dvokoles, ki že tradicionalno sodelujejo na razstavi v Jablah.

CESTA BREZ LUČI

Za res, da večasih slišimo opozorila, da zaradi neštetihi luči že onesnažujemo okolico, da noč spreminjamo v dan in da je večina tržinskih ulic in cest v glavnem dobro osvetljena. Vseeno pa bi bilo prav, če bi z javno razsvetljavo oskrbeli tudi del ulice Pod gozdom od križišča, kjer se zavija k šoli, do mostu čez Pšato pri Gregcu oz. pri križišču z Ljubljansko cesto. Na celnem odseku ni niti ene luči, pa čeprav cesta teče prav pod gozdom in jo najpogosteje uporabljajo šolarji. Prav bi tudi bilo, če bi primerna luč osvetljevala tudi dostop do blokov, ki jih je tam zgradila UBK-banka. Na občini sicer pravijo, da so bili investitorji dolžni urediti tudi tisto cesto na njej popraviti poškodbe, ki so se pojavile v času gradnje, poskrbeti za njene bankine in tudi osvetlitev. Ker pa je šla družba UBK v stečaj, so njihovi dolgovi enostavno padli na pleča občine. Za res ni prijetno, vseeno pa bo treba ugrizniti v kisto jabolko in se prijetno, in otrokom, še zlasti najmlajšim, verjetno ni prijetno, ko morajo od krožkov domov po temni cesti.

NA MIHAELOVEM SEJMU TRZINSKE SEKIRICE IN KLOBASE

Člani Turističnega društva Trzin so se odločili, da bodo na mihaelovem sejmu, ki bo 28., 29. in 30. septembra v Mengšu, predstavili stavili trzinske sekirice in klobase. Pokazali bodo najstarejše trzinske sekirice in klobase. Trzinci in po katerih so naši predniki sloveli.

Kot že na Florjanovem sejmu, bodo tudi v Mengšu predstavili drugo značilnost Trzina iz preteklosti - trzinske klobase. Te klobase. Vendar pravijo, da so zdaj kranjske klobase že čisto industrijski izdelek in niso več tako dobre, kot so bile trzinske. Trzinski mesarji bodo zato po starih receptih spet naredili prave trzinske klobase, v Turističnem društvu pa si bodo prizadevali, da bi trzinske klobase postale znane pod trzinsko blagovno znamko.

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM CESTE ŠE VEDNO EDEN NAJBOLJ PEREČIH PROBLEMOV

to leto se ob začetku pouka še posebej zavemo, da so ceste nevaren kraj za malčke, ki stopajo na pot učenosti. V krajih, kakršen je Trzin, je skoraj nemogoče urediti povsem varne dostope otrok do šole. Nemogoče se je izogniti prometu, križanju poti s prometnimi cestami ali povsod urediti pešpoti, ki bi bile namenjene samo šolarjem. Prosto-kaj takega enostavno ni. Tudi če bi imele vse ulice pločnike in če bi bili vsi prehodi čisto semaforizirani, to še ne bi pomenilo popolne varnosti za otroke. Vseeno pa se spod trudijo, da bi za otroke nekako določili sorazmerno najbolj varne poti v šolo.

Kotnega župana g. Antona Peršaka smo v razgovoru, kaj so v zadnjem času popravili ali še bodo, na najbolj nevarnih poteh, po katerih hodijo trzinski otroci v šolo.

Kotnega župana g. Antona Peršaka smo v razgovoru, kaj so v zadnjem času popravili ali še bodo, na najbolj nevarnih poteh, po katerih hodijo trzinski otroci v šolo. Vprašanje je še vedno najbolj nevarna Mengeška cesta, sledi pa ji Jemčeva, ki je tudi najbolj prometna in nima pločnikov. Prav tako je nevarna nekatera križišča v osrednjem delu naselja in v Mlakah. Občina si v zadnjem času prizadeva, da bi razmere na najkritičnejših mestih izboljšala. Vsako leto ob začetku pouka z najvarnejšimi potmi do šole seznanimo učence in z njimi skupaj samo doseči nek dogovor, da bi te potmi resnično uporabljali. Poseben problem je tudi pot čez hrib preko t.i. območja, kjer je upravna enota zaradi bližine križišča šolsko pot zaprla. Otroci morajo hoditi v šolo po cesti Pod hribom, kar je tudi sorazmerno nevarna, ker je tam in nima urejenih bankin in ne javne svetiljave. Skušali smo vsaj nekako urediti težave, in tako smo dali urediti pot proti šoli ob robu območja T-3, po kateri bregu Pšate od mosta preko Pšate do publijskih cest do mosta ob šoli. Tam je pot, ki bo sorazmerno varna, naj bi jo v nekaj dneh končana in bo ena večjih pridobitev za varnejšo pot otrok v šolo.

Vprašanje pa sta še vedno Jemčeva in Mengeška cesta. Za Jemčevo, kot smo že povedali, ne moremo doseči pristanka precejšnjih števil lastnikov zemljišč ob cesti, ki bi razširitev in ureditev pločnika ob cesti nekateri nikakor niso pripravljeni. Sorazmerno ozkih pasov svojih zemljišč zahtevajo res astronomske denarja, kol da bi šlo za zazidljive in namenjene poslovni gradnji. Ker ni možnosti, da bi dosegli pristanek lastnikov tistih zemljišč, smo zdaj dali študijo, s katero naj bi preverimo, kako so načrti za posodobitev in izboljšanje Jemčeve sploh realni, hkrati pa tudi preverili možnosti za to, da bi se ustala enosmerna, za kar se zavzemamo, da bi imeli stanovanjcev ob njej.

Kot sem že rekel, pa je najbolj pereč problem Mengeška cesta. Direkcija za ceste ne pristane na semaforje, za kar smo večkrat zaprosili. Bojijo se namreč, da bi semaforji še bolj zaustavljali promet. Prehodi čez to cesto so zaradi gostega prometa zelo težavni, čeprav se vsi zavzemamo za to, da bi pešci ne hodili ob njej, ampak da bi se z nje umaknili v notranjost, na manj prometne ceste. Odlučili smo se, da bomo na lastne stroške ob Mengeški uredili manjkajoče pločnike. Vendar moram reči, da so vsi postopki za to zelo počasni. Direkcija za ceste nam je sicer že dala soglasje, vendar pa zahteva, da naredimo projekte, kot bi se delala cela cesta, pa čeprav gre samo za pločnike. Če tega ne bomo naredili, ob prigravitvi del ne bomo dobili soglasja. Postopek je res zapleten in skrajno zamuden. Tako je pri večini zadev, ki jih rešujejo državni organi - vse se vleče v nedogled.

Pred kratkim so odprli avtocestni odsek Šentjakob - Krtna. Ljudje, ki živijo v bližini trziške obvoznice, ugotavljajo, da se je promet na njej zmanjšal. Ali bo to kako vplivalo na načrte za gradnjo povezovalne ceste med industrijsko cono in ostalim delom Trzina? Zanima nas tudi, kakšne so zdaj razmere na tamkajšnjem območju T-12.

Projekt T-12 smo prevzeli od domžalske občine. Spremenili smo ga le v toliko, da

smo načrtovali cesto zožili in na njej predlagali ureditev rondoja, ki bo dodatno vplival na upočasnitev vožnje in hkrati onemogočil vožnjo dolgim težkim vozilom. Ne glede na to, da v Sloveniji precej cest nima spremljajočih servisnih cest, cesta tam mora biti, ker jo določa zakon, potrebna pa je tudi zaradi ustreznih povezav cone z drugimi deli Trzina (dostopi kmetov do gozdov, šolska pot za otroke, služila pa bo tudi prebivalcem Mlak in drugih delov Trzina, ki so zaposleni v coni), potrebna pa bo tudi zaradi same ureditve območja T-12. Tam bodo po načrtih zgradili več objektov, do katerih bodo potrebovali ceste. Prav zdaj naj bi položili asfalt do nadomestnih hiš za tiste, ki jim bodo ob obvoznici porušili hiše.

Vem, da se prebivalci ob Kidričevi bojijo, da bi povezovalna cesta postala zelo prometna, ker naj bi jo vozniki uporabljali kot obvoznico ob prometnih konicah, vendar menim, da te bojznji ni več. Že zdajšnji upad prometa na obvoznici je pokazal, da bo promet tam stekel še hitreje, ko bo avtocesta v celoti zgrajena. Razmere pa se bodo še bolj izboljšale, ko bo zgrajena tudi povezovalna cesta Zelodnik - Vodice.

Kar se tiče območja T-12, moram reči, da ga zdaj komunalno urejajo. Finančno sodeluje tudi občina, čeprav tega ni bila dolžna, ampak glede na to, da bo ta infrastruktura služila tudi nadaljni gradnji na tem območju - zgradili naj bi še dve hiši in ker je tam gozdna cesta, ki vodi proti bajerju in naprej, se je občina odločila za sodelovanje s svojimi deležem. Tako smo tudi omogočili, da so dela tam pospešili in naj bi bila v kratkem končana.

Miro Štebe

EVROBUS TUDI V TRZINU

Med 10. septembrom in 20. oktobrom bo po Sloveniji spet začel voziti evrobus. Obiskal bo 66 večinoma manjših krajev na območju celotne Slovenije, med drugim tudi Trzin. V našem kraju bo evrobus v ponedeljek, 15. oktobra od 9.00 do 13.30.

Eurobus je projekt, ki ga že drugo leto v okviru Programa obveščanja slovenske javnosti o vključevanju Slovenije v Evropsko unijo vodi Urad vlade za informiranje. To je potujoča knjižnica in informacijsko središče, v katerem obiskovalci lahko dobijo zelo raznolike informacije o Evropski uniji in naših pripravah na vstop. Pri iskanju konkretnih informacij in odgovarjanju na morebitna vprašanja sta jim na voljo informatorki, sicer pa lahko vsakdo, ki ga ta tematika zanima, sam pobra material najrazličnejši publikacijami, strokovno literaturo, revijami, brošurami, pa tudi po spletnih straneh. Vsakomur so na voljo brezplačne informacije, ki jih o Evropski uniji izdajajo Urad za informiranje, nevladne organizacije in drugi ponudniki informacij o EU pri nas.

VRTEC OSTAJA VROČA TEMA TUDI TO JESEN

Na svoji prvi letošnji jesenski oziroma 31. redni seji je Občinski svet občine Trzin največje točke dnevnega reda namenil obravnavi problemov v zvezi z varstvom predšolskih otrok. Preden so se občinske svetnice in svetniki lotili te teme, pa so v drugi obravnavi potrdili odlok o organiziranosti pomoči na domu. Kot so pred glasanjem izvedeli, število oskrbovancev na domu v Trzinu narašča. Lani smo imeli dva, letošnji izračuni pa kažejo, da jih je že več kot 5. Kot je med razpravo pojasnila direktorica Centra za socialno delo Domžale, so se v zadnjem času stroški oskrbe na domu precej zvišali, zato je Center občinam priporočil, da zvišajo cene storitev pomoči na domu. Po novem naj bi ura te dejavnosti veljala 1.500 SIT. Dokaj hitro so člani občinskega sveta potrdili tudi odlok o razglasitvi treh zgodovinskih spomenikov za kulturne spomenike lokalnega pomena. Gre za spomenik Cenetu Štuparju, ki stoji na meji naše ob-

čine, na mestu, kjer je ta narodni heroj med drugo svetovno vojno padel, za spomenik padlim borcem NOB in žrtvam fašističnega nasilja pred OŠ Trzin in za spominsko ploščo akcijam slovenske teritorialne obrambe v bližini mesta, kjer je potekala »trzinska bitka« med slovensko osamosvojitveno vojno leta 1991.

Brez posebnih zapletov je Občinski svet potrdil tudi zamenjavi v uredniškem odboru našega glasila Odsev. Mojco Ručigaj Trček, zadolženo za fotografijo, je zamenjal Jože Seljak, Jožica Valentčak pa je prevzela naloge odgovorne za trženje Odseva, kar je bilo doslej v pristojnosti Toneta Ipvavca. Obema se ob tej priliki za dosedanje sodelovanje zahvaljujemo in smo prepričani, da boino tudi v naprej lahko skupaj plodno delovali pri oblikovanju in vodenju Odseva. Svetnice in svetniki so nato brez pripomb potrdili go. Dunjo Jadek Pensa za članico Okrajne volilne komisije 11. volilnega okraja 4. volilne enote s sedežem v Domžalah. Ko so prešli na obravnavo problematike vrt-

ca, smo najprej slišali, da na Občini čakajo na inšpekcijske in tehnične poročila dodatnih prostorov trzinskega vrta, prostorih nekdanje OŠ Trzin. Na Občupajo, da bo oddelek, ki so ga že poimenovali Palčica, v kratkem odprt. To bi rešilo precej težav staršev, ki čakajo na masovno organiziranega varstva svojih malčkov. dopoldanskem času, hkrati pa bi lahko tudi trzinski vrtec zaživel kot zavod, kar bi se, kot smo slišali, pozitivno odražalo tudi pri finančnem poslovanju vrta. Predsednik Nadzornega odbora Občine Trzin Andrej Senica je nato zelo izbrn poročal o nadzoru finančnega poslovanja trzinskega vrta. Nepravilnosti pri poslovanju vrta niso opazili, ugotovili pa so, da vrtec lani posloval z izgubo. V letošnjem prvem polletju pa je poslovanje pozitivno. Lanska izguba je bila v precejšnji meri plod prepoznega odziva vodstva vrta na zvišane ekonomske cene programa vrta. Ker Občina ni imela ustreznih podatkov, se je na višje cene prepozno odzvala in to je tako rekoč za nekaj časa sama krila stroške višjih cen programov v vrtcu. Lani ni vzrok za izgubo so tudi lanska pričakovanja, da bodo odprli enoto vrta Pakrj. V vrtcu so namreč svoje ukrepe in priporočila usmerili v pričakovanje, da bo Pakrj lahko začela delovati takoj, ko bo ustavljen zavod Vrtec Trzin, žal pa se to ni zgodilo. Poseben problem so tudi tenarstvo do staršev, ki neredno plačujejo račune. Med razpravo o problemih vrta so govorili o možnostih za zmanjšanje izgube vrta ca, med drugim so vodstvo vrta naložili da po sodni poti izterja dolgove neredno plačnikov, razmišljali so o drugačni organizaciji čiščenja vrta, nazadnje pa so sprejeli sklep, da mora Svet vrta zagotoviti, da bo njegovo delovanje v skladu z veljavno zakonodajo in drugimi predpisi, v najkrajšem času pa mora vodstvo vrta tudi pripraviti sanacijski program za rešitev vprašanja zadolženosti vrta. Svetnik Romeo Podlogar je tudi predlagal, da Občinski svet sprejme ugotovitve, da je v.d. ravnateljica vrta vodila nestrokovno in da naj bi zato odval Svet vrta, da imenuje novo v.d. ravnateljico. Ostali svetniki se s tem niso strinjali in so predlog soglasno zavrnili. Slišali pa smo tudi ocene in pohvale za strokovni in pedagoški strani vodstva trzinskega vrta vzorno in dobro. Za konec so člani Občinskega sveta prvo jesensko sejo, podobno kot vse prejšnje, zaključili s pobjudami in vprašanji občinskih svetnikov.

PRODNIK
JAVNO KOMUNALNO
PODJETJE PRODNIK d.o.o.
1230 Domžale, Savska 34

ZBIRANJE IN ODVOZ NEVARNIH ODPADKOV

Obeščamo vas, da bomo v Občini Trzin v **ponedeljek, 15.10.2001**, izvedli zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov iz gospodinjstev. Nevarne odpadke iz gospodinjstev bomo 15.10.2001 sprejemali

- od 15.30 do 17.00 ure na dvorišču Občine Trzin
- od 17.30 do 19.00 ure na parkirišču pred trgovino Mercator

Med nevarne odpadke sodijo: akumulatorji, baterije, zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetila in gume osebnih avtomobilov.

- Nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega mesta
- Tekoči odpadki naj bodo zaprti, čeprav improvizirano
- Odpadkov iz iste skupine ne smemo združevati v večjo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemične reakcije
- Odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovanju z njimi upoštevale varstveno tehnična navodila, pridobljena ob nakupu izdelka

ODVOZ KOSOVNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV

V Občini Trzin bo jesenski odvoz kosovnih odpadkov v **sredo, 17.10.2001**. Kosovni odpadki iz gospodinjstev morajo biti postavljeni zraven zabojnika samo na dan odvoza do 5. ure zjutraj.

Med kosovne odpadke ne sodijo: embalaža škropiv, olj in barv, lakov in podobno. Prav tako med te odpadke ne sodijo avtomobilski deli, pnevmatike, akumulatorji, gradbeni material in obrezane veje dreves oz. živih mej.

Vodja sektorja javna higiena: Simon Urankar
Direktor: Marko Fatur

Min

PRVIČ V VRTEC

Okoli prvega leta otrokove starosti mati v službo, otrok pa najpogosteje v vrtec. Ločitveni od staršev je za otroka vedno dogodek vendar pa je vrtec za otroke pomemben korak od naravnega doživljanja okolja v široki svet, ki ga bo spoznaval in osvajal še dolga leta.

Prvi nastopi vloga nas, pedagoških delavcev v vrtec. Otroka je potrebno za vrtec pripraviti na mehak, nežen in prijeten način v novo okolje, da ne bi negativno vplivali na otrokov čustveni in socialni razvoj.

Prvi vstopi v vrtec odzivajo različno. Nekateri se hitro prilagodijo novim okolninam, drugi imajo normalne prilagoditvene težave: ob ločitvi jokajo, se drže za staršev, odklanjajo hrano, so nemirni, neustojljivi, nekateri celo zbolijo.

Prvi vstop v vrtec je pomemben dogodek tudi za starše. Zato je zelo pomembno, da se starši tudi starši dobro počutijo, ko bodo otroka zaupali novim, največkrat nepoznanim ljudem.

Prvi vstopi želimo omogočiti prihod v vrtec, kar je tako zanj kot tudi za starše najmanj boleče. Poslušujemo se tako imenovanega vzajemnega uvajanja. Prvi dan pride eden od staršev z otrokom za krajši čas, nato pa se otrok bivanja v vrtec podaljšuje.

Prvi dan je ves čas z otrokom v oddelku, nato pa se postopno za nekaj časa oddelku. Tako otrok dobi občutek, da starši ne gredo. Zelo pomembno je, da otrok vrtec prvi mesec redno v vrtec, da se mu ne prekineja.

Prvi pomemben uvajanjem v vrtec prav gotovo ne bomo preprečili joka ob ločitvi ot-

roka od mame, mu bomo pa zelo pomagali, da bo ta ločitveni jok trajal dosti manj časa, kot bi sicer, če otroka ne bi postopno navajali na vrtec. Ko bo morala mama v službo, bo otrok prišel v že znano okolje, k že znanim osebam, pridobil pa si bo tudi že občutek, da ga imamo tudi v vrtec radi in da mu bo pri nas lepo.

Z novim šolskim letom smo v naš vrtec sprejeli 33 novincev: 23 otrok v prvo starostno skupino (1 - 3), 10 otrok v drugo starostno skupino (3 - 6). **V popoldansko pripravo na šolo je vključenih 10 otrok. Ker je na voljo še nekaj prostih mest, se lahko še prijavi otroke, ki so rojeni leta 1995 in 1996!**

Tudi naš vrtec je vključen k rednemu izvajanju kurikula, ki je strokovna podlaga za delo v vrtec in nam omogoča doseganje ustreznih ravni kakovosti predšolske vzgoje v vrtec. Kurikulum za vrtec je nacionalni dokument, ki je namenjen pedagoškim delavcem vrtec in omogoča strokovno načrtovanje in kakovostno predšolsko vzgojo v vrtec, upošteva pa tudi neposredno odzivanje otrok v oddelku, organizacijo življenja v vrtec ter vpetost vrtec v širše okolje. Kurikulum za vrtec vključuje dejavnosti, ki jih razvrščamo v naslednja področja: gibanje, jezik, umetnost, družba, narava in matematika.

Pa še novica o Palčici! Kot ste morda opazili, se zadnji mesec zopet nekaj dogaja okoli Palčice. Zaradi mnogih vprašanj staršev in ugibanj kaj se dogaja smo za odgovor prosili podžupana, gospoda Kolenca. Pojasnil nam je, da je Ministrstvo

za okolje in prostor rešilo pritožbo glede meje v korist Občini. S tem si je Občina pridobila gradbeno dovoljenje, ki ga morabita navedena pritožba ne zadržati; sedaj pa pospešeno izvajajo dela, ki so nujno potrebna za tehnični pregled prostorov namenjenih vrtec. Ko bo tudi ta pregled opravljen in bo vse zadoščalo za tehnični prevzem, bo Občina zaprosila za uporabno dovoljenje. Po pridobljenem uporabnem dovoljenju pa ho treba zaprositi še Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport, da njihova komisija naredi še zadnji pregled pred pričetkom uporabljanja prostorov.

Vse to naj bi se zgodilo po najboljših napovedih še pred koncem leta 2001.

Držimo pesti!

Petra

VABILO NA SPROSTITIVNE DELAVNICE

Tudi letos bodo v trzinsem vrtec potekale sprostitivne delavnice za:

- predšolske otroke
- za šolarje
- za mladostnike
- za odrasle

Delavnice bodo vsebovale vaje iz joge, telesne vzgoje, avtogeni trening, meditacijo, vaje za dojemljivost, za izražanje čustev, sprostitivno teorijo, ...

S temi vajami se umirimo, začnemo ločevati pomembno od nepomembnega, izboljša se nam koncentracija, inteligentnost, postanemo samozavestnejši, izboljšamo si samopodobo.

Če želite več storiti zase in za svoje otroke, si izboljšati kakovost življenja in pomagati svojim najbližjim, se nam pridružite ob PONEDELJKIH.

Pričetek bo 1.10. 2001 ob 16.30 (predšolska skupina)
Za informacije in vpis pokličite 01 537 55 51 ali 041 628 677.

Prisrčno vabljeni
DOŠK - izobraževanja
Agnes Luin Jeverica

S padanjem in vstajanjem se otroci naučijo hoditi.

Nizozemski

Majhni otroci in majhni dolгови dajo veliko opraviti.

Nemški

OBRATOVALNI ČAS VRTCA IN OBRAČUNAVANJE ODSOTNOSTI OTROK V VRTCIIH

Prvi staršev se na Občino in na Vrtec Trzin obrača z vprašanjem, kdo določa obratovalni čas vrtec in kdo oblikuje cene vrtec za čas odsotnosti otrok iz vrtec. Podžupana za družbene dejavnosti Andreja Kočar nam je v zvezi s tem povedal, da obratovalni čas vrtec v skladu z Zakonom o vrtcih (Ur.L.RS št.12/96 in 12/97) določijo vrtec z letnim delovnim načrtom, ki ga sprejme Svet vrtec.

Prvi staršev se ob obračunavanju odsotnosti otrok pa vrtec kot izhodišče upošteva. Prvi staršev so ogjio za oblikovanje cen programov vrtec, ki jo je novembra 1999 predpisalo Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport. Ta metodologija določa, da vrtec ob odsotnosti otrok iz vrtec mesečno plačilo staršev izračuna tako, da od cene programa na otroka odšteje znesek za neuporabljen živila. Na tej osnovi vrtec izstavi staršem račun v višini plačila po razredu, občini zavezaniki pa račun za plačilo razlike do cene programa.

Prvi staršev plačilo staršev se izračuna po formuli:
Cena programa na otroka - znesek za neuporabljen živila) x % plačila po pravilniku.

Ob tem pa je tudi treba upoštevati, da morajo starši načrtovano odsotnost svojih otrok vrtec sporočiti vnaprej, da lahko v kuhinjah pripravijo toliko manj hrane.

VESELO NA DELO

Pri šolski dan je samo eden in otroci se ga še dolgo spominjajo. To je dan, ki se ga neizmerno veselijo, ga nestrpno pričakujejo in s ponosom povejo vsakomur, da bodo tudi oni obiskovali veliko šolo.

Nepozaben dan skušamo vsako leto pripraviti tudi na naši šoli. Letos so se učenci zbrali v avli. Po kratkem pozdravu gospoda ravnatelja, dva razredničarki Zvonka in Andreja odpeljali najine prvošolčke v matične učilnice. Učilnice so bile že lepo pripravljene in okrašene. Učenci so se razigrani usedli za mizice. Po prijetnem kramljanju in predstavljanju sem jim povedala zgodnico o

ribici, ki je šla tudi prvič v šolo. Ker je bila ribica osamljena, sem predlagala, naj bi vsak učenec pobarval svojo ribico, jo izrezal in prilepil na mizico, kjer je že bilo narisano morskno dno. Tako bi ribice imele več prijateljev in bi jim bilo v šoli lepo. Seveda so bili vsi učenci dušeni. Po končanem delu pa so si zaslužili malico. Poslednik so se s torto, ki jo prvošolčkom vsako leto podari DPM Trzin, prvi šolski dan je minil v prijetnem vzdušju in želim si da bi ci z veseljem hodili v šolo.

Andreja K.

IGRIŠCE ZA MALČKE IZ PALČICE

Da se z bodočo enoto vrtca Palčica nekaj dogaja, je videti tudi na zunan. Konec poletja so z žičnato ograjo ogradili prostor, kjer se bodo otroci lahko igrali na prostem, na bližnji zelenici pa so že postavili tudi nekaj igral. Nekateri so ob postavitvi ograje ugotavljali, da bo na dvorišču stare šole zdaj manj parkirnih prostorov, kar se bo poznalo še zlasti v popoldanskem času, ko je včasih asfaltna ploščad pred poslopjem že skoraj premajhna za vse avtomobile. Pa nič zato, le da se bodo otroci imeli kje igrati in da bodo varni.

VARNA ŠOLSKA POT

Vteh dneh smo še posebno pozorni na varne poti otrok v šolo. Že lani smo ugotavljali, da pot pod hribom iz naselja Mlake proti šoli ni posebno varna, saj je na njej vse več prometa. Nekateri so se zavzemali, da bi šolsko pot uredili po levem bregu Pšate mimo blokov na območju T-3 oz. hodočega centra Trzina. Lani stvar ni bila izvedljiva, saj je bilo tam še gradbišče, letos pa so se stvari precej zboljšale. V teh dneh so delavci že uredili očiščit, ki bo za matčke zelo dobrodošla in tudi varna. Nekateri imajo sicer pomisleke zaradi bližine Pšate, vendar je pot še vedno varnejša kot tista po cesti pod hribom.

SVET ZA PREVENTIVO IN VZGOJO V CESTNEM PROMETU OBČINE TRZIN

POROČILO

o opravljenem prostovoljnem delu varovanja prihoda otrok v šolo v času od 3.9. do 7.9.2001

Obratnik letnega šolskega leta smo člani sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu s 5 redne seje SPVCP Trzin, predsednik gospod Fetah in gospod Ložar, policista PP Domžale, gospod Marko Plantanom iz PPP Grič, vodjo sekcijskega Plantanom iz PPP Grič, vodjo sekcijskega Zvonetom Vindišem ter še eno policista iste policijske postaje, opravili redno varovanje prihoda otrok v šolo.

Priloge smo opravili na križišču pred šolo (križišče Kidričeve z Mlakarjevo ul.), na mestu čez potok Pšata (cesta Za hribom), na križišču Ljubljanske in Mengeške ul. pri pekarstvu, na križišču čez širipasovnico pri pekarstvu Depala vas - Domžale - Ljubljana in pri predhodnem pred pekarstvo Kralj na hribovski cesti.

Med tem časom smo ugotovili določene nevarnosti:

1. Nevarnost vožnja s kolesi po sredini ceste.

2. Vožnja z rolerji in skiroji po vozišču, vožnja koles brez rok na krmilu, neupoštevanje že danih navodil o varni vožnji v šolo (predvsem starejši otroci višjih razredov šole), kar kot vzor zelo nevarno na vpliva na mlajše učence, nevarno preživetje med vožnjo s kolesi in rolerji.

3. Predno nevarno in neprimerno vožnjo, primer enega od staršev, ki je predno prevažal dva otroka na dirkalni vožnji, nepravilnem za vožnjo otrok, oha otroka sta bila prvošolčeka. Ugotovitev: brez komentarja.

4. Priloge primer navajamo voznika, ki je 04.09.2001 ob 10.00 uri vozil iz Mengeške c. in zavijal desno na Ljubljansko ul., prevozil prehod za pešce čez cesto, da so otroci v skupini in v vožnji policistov prečkali prehod. Voznik vozila LJ 59-74D je stonil očiten prekršek, vendar ga je policist kljub temu

samo opozoril, vendar je bil voznik celo užaljen in nesramen do policista. Zoper: brez komentarja.

- Primer s komentarjem: V času varovanja prihoda otrok v šolo je učence 8. razreda OŠ Trzin kljub prisotnosti policista v križišču prevozil rdečo luč in se ignorantsko obnašal do policista. Sledi komentar, ki bo dokončen epilog imel pri sodniku za prekrške. Tudi nekaj skoraj brez komentarja.
- Kot izredno nevarno "žrno" točka smo ponovno ocenili prehod na semaforiziranem križišču 4-pasovnice Depala vas - Domžale - Ljubljana iz smeri Mengeške ceste. Nevarnost preži od voznikov, ki pripeljejo iz smeri Mengša in zavijajo levo proti Domžalam, istočasno pa imajo zeleno luč tudi pešce. Vozniki so zaradi zelene luči pri zavijanju levo zelo agresivni in zelo nevarno za pešce. Prav v tem križišču smo imeli že več prometnih nezgod, žal tudi eno s smrtnih izidom. Kljub poslanim obvestilom odgovornim osebam za ureditev podaljšanja intervala za prehod pešcev dosedaj to še ni urejeno.

Dne 04.09.2001 so predsednik SPVCP gospod Smajo Fetah, policist PP Domžale gospod Marko Plantan in policisti PPP Grič gospod Zvone Vindiš, z obema razredoma letošnjih prvošolčkov prehodili šolsko pot in jih pri tem opozarjali na nevarnosti, svetovali in tudi pokazali tudi vatno hojo po šolski poti.

Prvošolčkom so člani SPVCP Občine Trzin prikrbneli in razdelili: kopije Nagneta varnih poti v šolo, dopis za starše Otroci udeleženci v prometu, knjižico RSPVCP Prvi koraki v svetu prometa, ravnila, urnike in svinčnike (donatorja Petrol Ljubljana) in knjižico, ki jim jo je podelila Občina Trzin.

Predsednik sveta je pripravil panoje z oznako ŠOLSKA POT - VOZITE

PREVIDNO - OTROCI NA CESTI in jih izobesil po šolskih poteh. Okvirje za panoje je sponzoriralo Mizarstvo Pevec iz Trzna.

Pri pregledu šolskih poti, ki sta ga opravila predsednik sveta, gospod Fetah in policist Marko Plantan, je bilo ugotovljeno, da talne označbe na voziščih niso povsod obnovljene.

Z veseljem je bilo na koncu prvega šolskega tedna ugotovljeno, da se v tem času ni zgodila nobena prometna nezgoda, pri kateri bi bili udeleženi učenci.

- Policisti so izvedli naslednje ukrepe:
- opozorili so 16 voznikov, 5 pešcev,
 - mandatno so kaznovali 18 voznikov,
 - obravnavali so 1 prometno nezgodo,
 - podali 1 predlog sodniku za prekrške zoper učence OS Trzin in 1 predlog zoper voznika os. avtomobila.

Zgoraj navedene podatke o ukrepih policistov so pridobili na obeh, že omenjenih policijskih postajah.

Poročilo pripravil:
Smajo FETAH
PRESEDNIK SPVCP TRZIN
Datum: 11.09.2001

KAKO SE JE V TRZINU VČASIH ŽIVELO ...

Iz kronike duhovnije Trzin

Pri brskanju po kroniki duhovnije Trzin smo prišli do leta 1900, ko je bila cerkev po porosu (1895) temeljito obnovljena in zgrajeno župnišče, duhovnika pa še vedno ni bilo. Domačin in dobrotnik Martin Narobe, župnik v Zapogah, je v tej zadevi iskal nasvetov. Svetlovali so mu, naj v Trzinu ustanovi popolno župnijo, ki bo bolj gotovo dobila stalnega duhovnika. Trzinska občina je kljub temu novembra 1900 vložila prošnjo le za ekspozituro ali duhovnijo (nekakšno podružnico). Pripravljena je bila tudi napraviti pokopališče pri cerkvi ali na Kušarjevem travniku ter krstni kamen. Kronika očita župniku Martinu Narobetu neodločnost in pomanjkljivo poznavanje razmer. Poleg tega so vaščani Depale vasi oklevali, ali naj ostanejo pri Trzinu ali naj se pridružijo Domžalam. Ljubljanski knezoškof dr. Anton B. Jeglič je obljubil v kratkem času nastaviti duhovnika - ekspozita. Narobe se nikakor ni oprizel nasvetov, ki so prihajali z raznih strani, naj se vendarle poteguje za ustanovitev samostojne župnije namesto duhovnije. Ustanovitev je v vsakem primeru zahtevala natančen predračun dohodkov in stroškov, namreč dajatev venikov (bire) in prispevkov občine, da bi bilo zagotovljeno primerno življenje duhovnika in vzdrževanje cerkve in župnišča. Največji delež dohodkov so bili »dohodki glavnice v javnih zakladih«, to so bile obresti ustanove Martina Naroheta iz l. 1888 (19.650 kron). Zadeva se je vlekla tudi zato, ker ljubljanski škof želji Trzincev ni mogel ustreči zaradi pomanjkanja duhovnikov. Ohljubil je le, da bi bil morda kakšen upokojen župnik pripravljen priti v Trzin. Tudi mengeški nadžupnik očitno ni bil najbolj navdušen nad tem, da ho izgubil del svoje fare. Po škofovem nasvetu se je občinski odbor sam obrnil na upokojenega župnika Jožefa Prešo v Ovsišah na Gorenjskem. Ko se župan pisno obrača nanj s prošnjo, mu lakole opisuje razmere v Trzinu (februarja 1902):

»Občina Trzin šteje okoli 1100 duš. Ima železniško postajo, brzoglavni in poštni urad. svojo šolo, občina je povezana z državo in deželno cesto. Ima na novo postavljeno župnišče poleg cerkve. Cerkev je na novo predelana in za dohodke duhovnika je položenih v državnih obligacijah (obveznicah) 10.000 forintov, 72 štiftnih (ustanovnih) maš, 100 goldinarjev(?) kot letni prispevek od občine in drugih plačanih maš obilo. Naše razvpito ljudstvo ni več v tistem šadnju, kakor je bilo pred 40 ali 50 leti, ampak je mimo in dobro in vedno težko pričakuje, da bi enkrat dobilo duhovnika in Vas boče z radostnim srcem sprejelo.«

NOVICE IZ POD ZVONA SV. FLORIANA

“Kdor prav moli, prav živi” (Slomšek)

Te dni minevata dve leti, odkar je Janez Pavel II. v Mariboru razglasil škofa Antona Martina Slomška za blaženega. Lani smo praznovali tudi dvestoletnico njegovega rojstva. Kaj nam ima Slomšek danes povedati? Prislunhimo njegovim besedam in bomo videli, da je ta veliki mož še danes moderen. Takole piše:

»Katoliška vera je luč, ki nam sveti v večno življenje. Največje bogastvo, najdražji zaklad, najlepša čast je katoliška vera ... Kakor nam pa dobri Bog vsak dan daje sape in življenja, živeža, obleke in vsega potrebnega, dajmo tudi mi Bogu mahen dar vsakdanje molitve. Najsi ravno veliko moliti ne utegneš, vsaj dober namen zjutraj stori, rekoč: 'Zahvalim te, Oče nebeski, da si me nocoj hudega varoval; varuj me tudi danes vsakega zla na duši in na telesu ter mi daj vse delati v tvojo čast.' In kadar zvečer truden dolgo moliti ne moreš, pred posteljo poklekni, rekoč: 'Zahvalim Te, Oče nebeski, za vse dobrote, ki si

mi jih dal. Odpusti mi moje grehe in daj lahko noč. V imenu božjem naj z pim, v imenu božjem se zopet zbudiš. Taka molitev je zlata vredna. Slušaj zjutraj, opoldne in zvečer zvoniti, ne odla moliti. Tudi pred jedjo in po jedi molite skupaj in na glas. Najmočnejša je molitva združena ... Učite moliti, vi očetje in matere, svoje otroke in iz mladih dni vaj jih. Kdor prav moli, tudi prav živi. Molitev gre gor, usmiljen je božje pa dol. Ne dajte otrokom kosila, dokler ne odmolijo brez molitve jim ne dajte zaspati. Če sri človek v mladosti navadi, vse svoje dni zna.

Kakor se vinska trta svojega kola zvešča drži, da je vihar ne polomi, tako se mi molitvijo držati. Bog tudi mi, v veselju kakor žalosti, v sreči kakor v nesreči: Z ljubim Bogom nas pa veže sveta služba božja. Šest dni nam je dobri Bog dal, da vsa naša posvetna dela opravimo in telo oskrbimo. Sedmi dan je sebi posvetil, da ga Bogu v čast in zveličanje duše obnememo.«

dr. Bogdan Lubič

ANKETA O PRIČAKOVANJH OBČANOV TRZINA NA PODROČJU DRUŽBENIH DEJAVNOSTI

Leta 1999 je trzinska občina pripravila in sprejela Strategijo razvoja občine Trzin. Zbori občanov, srečanja s strokovnjaki za posamezna področja in ankete so pokazali, kakšna so pričakovanja in zahteve občan in občanon občine na področju družbenih dejavnosti. Kot glavne cilje na tem področju so takrat izpostavili: ustanovitev ambulante splošne medicine v Trzinu, odprje lekarne, ureditev knjižnice, izboljšanje pogojev za šport in rekreacijo, zagotavljanje zadostnih zmogljivosti šole in vrtca, povečanje števila igrišč za otroke ter ureditev doma za starejše in t.i. varovanih stanovanj. Do zdaj je Občina uspešno nekatere stvari na področju družbenih dejavnosti izboljšala, ker pa je bilo marsikje potrebno začeti povsem na začetku, rezultati teh prizadevanj na prvi pogled niso dovolj vidni. Občina je v tem času pridobila 1.000 m² poslovnih prostorov v osrednji stavbi bodočega centra Trzina. Tam bo mogoče urediti ambulanto, knjižnico, mladinski klub in manjšo večna-

mensko dvorano. V pripravi je projekt za prizidek k OŠ Trzin, v okviru katerega bo za daljši čas rešeno tudi vprašanje potrebe po dodatnih prostorih za vrtce. Pred letjem je ureditveni načrt za športno rekreacijski park v Mlakah, v prostori OŠ so odprli nov oddelek vrtca, obnovili so tudi prostore v stari OŠ, v katerih so uredili tudi bodočo časovno enoto trzinskega vrtca Paličico. Stekle so tudi priprave za gradnjo varovanih stanovanj in doma za starejše.

Na občini so ob tem ocenili, da je za spet smiselno preveriti pričakovanja občan in občanon in ugotoviti njihove dejanske potrebe po infrastrukturi na področju družbenih dejavnosti. Zato so Občini pripravili anketo s katero so občan povprašali o njihovih željah in potrebah na tem področju. Anketirali so občanon iz vseh treh delov Trzina in iz občan dela naselja 18, Miak 21 in iz OIC 20).

nadaljevanje na str. 25

MIKLOVA ZALA – IZJEMEN GLEDALIŠKI PODVIG NA STUDENCU

V letnem gledališču Studenec pri Miklovi Zali Kulturno društvo Miran Jarc že več let v poletnih mesecih predstavlja najrazličnejše kulturne prireditve. Pa so jih prvič združili pod okriljem letnega poletnega festivala Studenec. V letnem festivalu so med drugim uvrstili tudi domačo operetno predstavo 'Don Pasquale', koncert Slovenskega oktetu, ob koncu festivala pa pripravili še tradicionalni narodni koncert Glasba treh dežel. Glavna prireditev festivala pa je bila gledališka predstava Miklova Zala. Bila povsem običajna gledališka igra, ki avtorji do dobra izkoristili možnosti, ki jih je nudil velik, odprt oder poletnega gledališča. K sodelovanju v predstavi so vključili številne nastopajoče tudi iz sosednjih občin. V predstavi, ki se je spremenila v

pravi spektakel, je tako nastopalo čez 100 igralcev, pevcev, glasbenikov, folkloristov, pesalcev, konjenikov in drugih stativov. Med nastopajočimi iz šestih občin domžalsko-kamiškega območja smo imeli tudi Trzinca dostojno zastopnika. Tone Ipavec je res nepozabno odigral enega glavnih likov predstave župana Serajnika, družbo pa mu je delal tudi Ivko Ručigaj kot Ožbej. Še zlasti Tone Ipavec se je z igro zelo izkazal in prijatelji so se na koncu šalili, da mu je vloga župana pisana na kožo, saj je bil že tudi resnični župan, preden se je Trzin osamovoljno odločil, da se v uradni napovedi sodelovanje trzinskih igralcev v igri ves čas omejevali na vidnem mestu. Igra, ki govori o bojih koroških Slovencev s Turki ter o junaštvu in zvestobi Miklove Zale, ki se ji je posrečilo pobegniti iz suženjstva v turškem haremu v Carigradu in se vrniti v domovino, je dramaturgiral Fran Žižek po naročilu koroškega duhovnika Jakoba Sketa. Ta je zapisal ljudsko legendo o pogumnem dekletu, ki so jo včasih na Koroškem širili s pripovedovanjem iz roda v rod, sama igra pa zdaj že sodi med slovensko narodno klasiko. Predstava, ki jo je režiral Lojze Stražar, je pritegnila neshete gledalce. Avditorij

letnega gledališča je bil, kljub številnim ponovitvam, kar pretesen za vse, ki so si igro hoteli ogledati. Še pred koncem avgusta se našli čez 10.000 obiskovalcev, predstavo pa so dvakrat ponovili že tudi v septembru. Gledalci so prihajali praktično iz vseh krajev Slovenije, med njimi pa niso bili redki tudi Trzinci. Upričitev Miklove Zale je bil vsekakor eden tistih dogodkov letošnjega poletja, ki bi jih bilo greh izpustiti. Treba je pohvaliti vse, ki so sodelovali v igri in pri njeni izvedbi, še posebej pa je treba izpostaviti režiserja Alojza Stražarja, scenarista Jožeta Napotnika in zavzetost nastopajočih, ki so v predstavo res vložili veliko truda in znanja in s tem nagradili vse, ki so si jo prišli ogledat.

Miro Šebe

'ROZANCI' JULIJA 2001 NA TURNEJI V NEMČIJI

Kot vsako leto, smo bili veterani folklorne skupine Tine Rožanci (z njimi tudi Greta, Rado iz Trzina ter Boža iz Domžal) prisotni na folklornih festivalih. Tokrat smo nastopili na festivalu 'Rozanci' v Nemčiji. Prvi teden smo bili gostje v mestecu Schlitz (4000 prebivalcev, pri čemer osrednji Nemčiji. Mestece ima 1150 prebivalcev, cerkev z največjo svečo na svetu, in je navedeno v Guinnessovi knjigi rekordov. V letnem vremeniku smo vsak dan nastopili na osrednjem trgu, kjer se je vedno zbralo od 5000 do 10000 ljudi. Naš nastop je prenašala hessenska TV. Naslednji teden smo nastopili v kraj Scheeßel (med Bremnom in Hamburgom), kjer smo nastopili prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji festival na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in kolesarske steze. Puvabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovar 'Beck' in v Bremen, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja smo bili povabljeni tudi s polnim vrčkom nostalgije, kajti prvič smo bili v Nemčiji, kjer smo imeli gostje danes. V 1969. ko smo kot dijaki/štručarji nastopili v Bremnu s folklorno skupino Emona iz Ljubljane. Na festivalih smo nastopali z gorenjskimi, koroškimi, ribniškimi in slovenskimi pesmi in vedno poželi obilo aplavza. Gledalci so lahko videli in slišali pesmi Grčije, Brazilije, Danske, Burjatije (Mongolija), Češke, Nizozemske, Finske, Turčije, Francije, Španije, Lichtensteina, Koreje in seveda Slovenije.

Posebno doživetje pa so bila srečanja (žurke) folklornih skupin: vsak večer so glasbeniki skupin izmenično igrali svojo glasbo. Čeprav naj bi se skupine menjale, so morali na zahtevo publike vedno igrati Brazilci in pa naši godbeniki (poika je še vedno zakon) iz turnee smo se vrnili z najlepšimi vili in spomini. Vsi smo bili zelo presenečeni nad gostoljubnostjo gostiteljev (spali in jedli smo pri domačinih). To so bili čisto drugačni Nemci, kot smo jih večina do sedaj poznala. Po besedah gostiteljev (predstavnik Ministrstva za kulturo) smo bili folkloristi tudi na tej turneji res dobri ambasadorji Slovenije. Nemačkotrat smo v zasebnih pogovorih slišali, da bo Slovenija v dveh letih članica EU, v kar so bili sogovorniki včasih skoraj bolj prepričani kot mi sami.

Izkorisčam to priložnost in v imenu folklorne skupine vabim vse zainteresirane bivše pesalce in pesalke (nad 45 let), da se nam pridružijo. Se splača! Še prav posebej pa vabimo glasbenike (mlade in stare), predvsem potrebujemo harmonikarje (po možnosti frajtonarica), klarinetiste, violončeliste in kontrabasiste. Vse informacije dobite na tel. 041 679-513 (Rado) ali 041 433-123 (Slavko), glasbeniki pa naj se dogovorijo z dr. Brunom Ravnikarjem (041 911-187).

Rado Zupanc

VESTIČKE IZPOD ŽAROMETOV

konstrukcije na Jemčevi cesti in da pišejo peticije proti izgradnji športnega parka, nekateri stanovalci iz Mlakarjeve in ostalih bližnjih ulic v (novem naselju). Sem pa menja, da male šole demokracije zagotovo niso vsi čisto dobro dojele. Sicer pa poznate tisto, da ima vsaka palica, dva konca in še ena fizikalnega področja: da za vsako reakcijo sledi tudi kontra reakcija. Vse to pa je,

Tako moje drage dame in gospodje, pa je končno poletna mora za nami, ko moramo vsaj zaradi sosedov, prijateljev, znancev itd, oditi na počitnice, pa čeprav si tega sami niti najmanj nismo želeli. Le kdo bi ti verjel, da si končno želiš v miru preživeti svoj zasluženi dopust doma in nikjer drugje. In končno smo se rešili s prihodom jeseni tudi zdolgočasne domače mularije, ki nam je bila kri med počitnicami, cela dva meseca, moje drage dame in gospodje, ampak sedaj jim bomo nemilostno vračali udarec za udarec skozi vse šolsko leto. Saj poznate te naše že dobro preverjene fore, ki zagrenijo življenje še tako skulirani hčerki ali sinčku: si naredil domačo nalogo, si preštudiral snov za jutrišnji dan, kdaj pišete matematično itd, itd ... Ha, ha, le kaj bi bili mi brez domišljije. In ne vem kaj bi bili mi brez domišljije, ko si pred nabavo ozimnice, kurjave in drugih dobrin, ki jih nujno potrebujemo v času jesensko - zimске sezone bolj podrobno ogledamo naše finančno stanje. Tu nadaljni komentar ni potreben. Kot ni potreben, ko razmišljam, kaj žene ljudi, sokrajane, da ne dopustijo re-

moje drage dame in gospodje, kot sem večkrat povedal en sam ljubi teater in drugega in tudi tu bo potrebna na novo sezoni kakšna nova predstava, saj spodobilo bi se. Kajne!

In ko smo že pri teatru, pogledimo kaj je med počitnicami vse dogajalo v našem KUD-u. Skoraj en mesec smo na novo dveh letih, spet postavljali, skoraj dobesedno, na noge ulično predstavo z žirafo Klaro s katero smo nastopali 12. avgusta na Nizozemskem. Nastop je bil v sklop naše, lahko bi rekel, kar evropske turneje, ki se je nadaljevala z Mega ata na Češkem in končala, prav tako z Metatom v Tallinnu v Estoniji. O tej turneji bom v Odsevu poročal v posebnem polopisu iz vsake države v kateri smo letos gostovali. Seveda pa to še ni bilo vse.

V Izoli je med tem časom, ko nas ni bilo doma, potekala, tako kot že nekaj let, gledališka poletna šola. In ker vemo, da je znanje naš največji kapital, ki ga je vedno premalo, se je te gledališke šole tudi letos udeležilo, kar nekaj aktivnih članov našega KUD-a. Urša, Ana, Tamara in Jure. Iz Izole so prišli polni novih idej in energije s katero bodo uresničevali svoje zamisli. Vendar pa tudi tisti, ki smo komaj prišli iz Estonije nismo mirovali. Za zaključek poletja v Ljubljani smo na soboto 1. septembra na Prešernovem trgu odigrali našega Mega ata, vendar pa a.i.

"EVROPSKA TURNEJA" KUD-A in njegovega - TEATRA CIZAMO

Da smo 10. avgusta lahko odšli na to našo evropsko turnejo, se moramo vrniti vsaj za pol leta nazaj, ko je Andrej komuniciral preko interneta z različnimi organizatorji gledaliških uličnih festivalov po Evropi. Iskali smo najboljšo možno opcijo, ki bo sprejemljiva za nas, da lahko v enem delu pripeljemo turnejo do konca. Končna odločitev je bila: Nizozemska, Češka, Estonija. Kot prvo homo in tej "trilogiji" obravnavali Nizozemsko. Na Češko in v Estonijo smo odšli z našo tako rekoč še novo ulično predstavo Mega ata, na Nizozemskem pa so želeli, da pridemo z žirafo Klaro. Prvi problem je bil v tem, da Klare nismo igrali že dve leti, in drugi, da ne jaz ne Brigita nisva sodelovala pri tej prvi postavitvi predstave. S trdim in resnim delom smo rešili tudi te probleme. Klara ima sedaj dva stara in dva nova sodelavca. Profesor: Andrej Zupanc, prevajalka - Brigita Dane-Cotman, prednji del žirafe: Franci Cotman, zadnji del: Jože Štih. Odhod v Holandijo je bil v noči iz 10. v 11. avgust, in to s kombijem, ki nam ga je brezplačno posodil študentski servis Domžale. V kombi smo se zdrenjali: Brigita,

Andrej, Franci, Jože, Sašo in Zip. Ko smo odhajali iz Trzin, je pospremil kar močan dež, zelo pa se je tudi ohladilo. Spodaj no, ni kaj. Potem pa smo na avtocesti, skoraj med avstrijsko - nemško mejo običajni v koloni za več kot tri ure, ne da bi se p... maknili za en sam meter. Z jutrom je dan postajal prijaznejši, vendar smo imeli vožnje še kar precej. Delali smo krajše od... za kavo, cigarete ... Čeprav je bil naš kombi sodoben, hiter, smo morali voziti bolj zmerno, kajti - ne pozabite, na strehi smo im... privezane našo Klaro. Nemške avtoceste so odlične in dolgo... kot vse avtoceste tega sveta. Končno smo okoli pele ure pop...

nekje v bližini Dusseldorfa, kje smo opazili zapisano prvo večje holan... mesto Velno, preokračili mejo in od tam je bila le še dobra ura vožnje do mesta, zaradi katerega se je prava... ta avantura pričela. Mesto Seven... veliko kot Domžale, vendar mno... mnogo lepše. Ima lep, velik trg. Li... dušo, in to šteje.

V Sevenum smo prišli, ko se je prvi dan festivala pod naslovom -SER... SE FISTE 2001 že odvijal. In od... vse smo prihajali akterji tega fes...

IZOLA 2001

Znano je, da kulturniki nikoli ne počivamo. Nekateri grejo po Evropi razkazovat svoje znanje, drugi pa odidemo delo Izole, kjer izpopolnjujemo svoje znanje. Pa nič zato; nobenemu, ki je obiskal mednarodni gledališki seminar v Izoli, ni bilo žal, da je prišel tja. Med 130 udeleženci seminarja nas je bilo pet iz trzinškega KUD-a: Jure, Tanja, Ana, jaz in Franci, kot eden izmed organizatorjev.

Letos je seminar trajal kar deset dni, od 23. avgusta do 1. septembra. Delo po skupinah ne bi bilo tako mučno, če se ne bi kuhali v učilnicah, v kinodvoranah in podobno. Nekateri (med njimi sta bili tudi Tanja in Ana) so poleg vročine morali prenašati tudi telesne bolečine. Kaj bi si mislili o človeku in kako bi ga pogledali, ko bi vam rekel, da tokrat po stopnicah ne boste hodili (v našem primeru je bila to tribuna v telovadnici), temveč se boste po njih skotalili? Take in podobne stvari - ki jim lahko rečemo umetnost, so se učili udeleženci fizičnega teatra pri Sebastjanu Stariču in Braniku Poljočanu. Pri mladem režiserju Matjažu Šmalcu smo veliko množili in seštevati. Čudno, kaj? Ne, ni bila matematična delavnica. Učili smo se izražanja čustev. Namesto svojega jezika, se pravi slovensčine, smo situacijo odigrali s "čustvenimi številkami". In ne boste verjeli, gledalci so na koncu prav dobro

vedeli, zakaj je v zgodbi šlo. Letos je prav dobro zaživel tudi glasbena delavnica, katere član je bil tudi Jure. Napisali in posneli so himno Izola 2001, himno lanskega leta in še nekaj drugih skladb, ki so bili kasneje spremljava za produkcijo nekaterih skupin.

Po delu, se pravi ponoči, pa je bil čas sprostitve in užijkov. Med drugim smo skupaj z Izolčani praznovali tridnevni ribiški praznik - žur posebne vrste, ko "veliki" postanejo otroci.

Preradnjani dan so sledile produkcije, ki so bile na ogled vsem, ki so si želeli ogledati mlade gledalištnike. Prizorišča dogajanj so bila različna: Športna dvorana Izola: fizično gledališče, Manziolijev trg - gledališka igra, cerkva pri stari italijanski šoli - gledališka igra in ploščad hotela Riviera (SGTS) - glasbena delavnica, gledališka igra, impro delavnica in filmska delavnica. Skupine so pokazale končni izdelke, katerega smo pilili vsak dan po približno šest do sedem ur.

Na koncu smo se za kolo urico ali dve malo zaspali ter se nato polni znanja, lepih trenutkov in še vesa ostalega, kar spada zraven, s solzami v obeh vrtili vsak na svoj konec Slovenije, Italije, Avstrije...

V imenu vseh trzinških kudovcev, ki smo se udeležili seminarja, se zahvaljujem predsedniku KUD-a Jožetu Šihu, ker nam je denarno omogočil udeležbo na mednarodni poletni gledališki šoli v Izoli.

Urša

Jože Ših

Jure

st ne tako kot smo si ga mi želeli. To, da bi se predstava pričela ob 19 smo zaradi slabe organizacije, ki je bila žalostna, da so se tonske vaje glasbenikov (bendov) nadaljevale skoraj do ure. Prvič se je zgodilo, da smo organizatorji, dejali da takorekoč zaradi nestabilnosti odpovedujemo predstavo, vendar je na žalost pregovoril. Na žalost prave kajti v tako težkih pogojih kot smo imeli. Mega ata tisti večer, nismo igrali še nobene predstave. Vsega je bilo preveč; valcev, šundra, ali hrupa po domače, tišine ne. Pa vendar je to sedaj za in zopet ena izkušnja za nas več. Kako nekako vidite moje drage dame in kaj je potekalo naše vroče poletje, hitro. Ni nam žal truda, ki smo ga v to izločili, bil je poplačan, kajti kakor je bilo namo je bilo tudi prijetno. Ostali bodo namo še shranjeni festivalski listi, fotografije, časopisni članki in na koncu spomini, stejejo. Sicer pa vsem vam, ki ste se nam vrtili do konca vestic (tokrat še posebno nam veliko prijetnih jesenskih sprehodov) kot vedno en lep gledališki pozdrav.

Urša

Velike Britanije, Belgije, Slovenije in seveda Nizozemske, ki smo za seboj že kar lepo gledališko ulično tradicijo. Na smo imeli za sabo eno noč in dan vožnje in že tudi kar nekaj kilometrov. Tudi za naslednji dan smo že v naprej vedeli, da bomo zelo naporen, kajti takoj po zajtrku smo morali sestaviti Klaro koncertno, skoraj eno za drugo odigrati dve predstavi. Toraj nam ni bilo drugega, kot čim hitrejši odhod v prijeten penzionček, ki nam ga je dodelil organizator, na zaslužno spanje. V naslednjem danu, ko smo po zajtrku prestopili prag našega hotelčka, smo jih besedno padli na boljši sejem, na katerem so prodajali in kupovali vsi, od bolj ali manj mladih, stari, mladi, otroci, torej vsa škoda, da nismo imeli niti doma! Vendar kaj hočemo! Nas je čakala. Ubogi Klari morali posvetiti malo več časa, kar smo predvidevali, kajti potrebno se nam je kar malo deformirala. No, obe predstavi sta bili dobro sprejeti. V naslednje pa naj nekaj povedo o fotografiji s predstave. V predstavo v Sevenumu so gledali tudi dolgoletni Brigitini in Žipovi iz Tilburga. Pa saj smo se seboj pravzaprav vsi že

poznali, kajti srečali smo se že na Cotkovi in Brigitini poroki. V poznih večernih urah smo se skupaj z našimi prijatelji odpravili v Tilburg na dom Mirjam in Gusa, ki sta nas z odprtimi rokami sprejela v stanovanje in na hrano za štiri dni. Najmanj kar lahko napišemo je, da je bil njun prispevek odločilnega pomena pri uredništvu naše turneje. Ob tej priložnosti je potrebno povedati tudi to, da se je kot kuhar izredno izkazal Žip. Kosilo, ki ga je pripravil za nas in naše prijatelje, je bilo izvrstno. Sicer pa smo imeli v Tilburgu dovolj časa, tako da smo lahko v miru vsak dan vadili. Mega ata, razen takrat, ko smo si vzeli čas za ogled Amsterdama.

In kot vedno pride tudi dan odhoda. Pakiranje, fotke, poslavljanje in še zadnji pozdrav z roko, vse to je že znano in vkalkulirano v kompletu, tudi to, da zgrešiš izvoz na avtocesti in to popravljajš toliko časa, dokler ne zadeneš prave poti in si nato lahko rečeš - Praga, tvoj sem. No, od tu naprej pa je že drugi del našega potovanja, o katerem boste lahko brali v naslednjem Odsevu.

EDVARD ZAVRŠNIK DESETLETJE SEM PEKEL KRUH ZA TRZINCE

Sošolca Gorazda so vsi klicali »Pek«. Nikoli mi ni bilo jasno zakaj. Zdjaj pa vem. Pek je bil namreč njegov dedek Edvard Završnik. Ko sva skupaj brskala med starimi fotografijami, je v dneвно sobo vstopila mlajša pravnučka in z nežnim glaskom, ki še ne premore pravilne izgovorjave prasila: »A mas lado?«

Dedi je stopil do garderobne omare in iz škatle vzal zadnji čokoladici. Počutila sem se, kot v »cimru« svoje stare mame ...

V Trzinu sem bil pek in upravnik deset let. Kasneje sem postal direktor pekarnice v Grosupljem. Delal sem tudi pet let v Ljubljani.

otvoritev pekarnice Grosuplje

Konec leta 1951 so me iz občine Mengeš prosili, da prevzamem pekarno v Trzinu. Zupanoval je gospod Vidali. Tedaj sem stanoval na Jemčevi ulici.

Kakor mi je znanoo, ste imeli pekarno v najemu.

Da, imeli smo jo v najemu pri Kralju. To je bila krajevna pekarna oz. občinska. Bila je nacionalizirana takoj po končani vojni. Prej je delal samo en pek - Ferne Anton in je bila odprta mogoče dvakrat na teden.

Torej ste bili v državni službi.

Ja, v državni. Bil sem zaposlen v državnem podjetju, kot upravnik. Ne spominim se, kako je Kralj dobil pekarno nazaj, ampak vem, da smo mu plačevali najemnino in obrabnino. Takoj sem zaposlil pet pekov, tudi vajence. Žena je delala v trgovini. Razen kruha, smo pekli razno pecivo,

medenjake. Razvažali smo v Domžale, Jarše, Mengeš, ... tudi v Ljubljano. Na dan smo spekli do 600 kg kruha.

Ali zdaj pekarna še obratuje? Sedaj jo je prevzel sin pokojnega Kralja, tega pa že nadomešča njegov sin Andrej.

Kako se je podjetje, za katerega ste delali, imenovalo?

Kar Pekarna Trzin. Po prevzemu

smo pojem delali dobrih deset let do leta 1962/63. Zaradi zvišanja najemnine smo šli v redno likvidacijo in zapustili Trzin. Moji fanje so začeli delati v Pekarni Center v Ljubljani. Trzinsko pekarno pa je prevzela Pekarna Domžale. Spominjam se, da je prišel nekdo iz Lukovice.

Pa ste vi tudi pekli ali ste imeli preveč dela z upravljanjem?

Ja, tudi sam sem delal v Trzinu, kasneje, v Ljubljani pa nič več, ker je bilo preveliko podjetje. Pisarno smo imeli na Medvedovi, pokrivali smo vse pekarnice v Šiški, Šentvidu, za Režigradom.

Na kakšen način ste prišli do pekovskega poklica?

Za peka sem se najprej učil na Hrvaškem, kjer sem delal do leta 1942.

Kako se je torej odvijal pekovski študij? Začeli ste na Hrvaškem, vmes je bila vojna. ...

Pravzaprav sem leta 1939 delal v slaščičarni, kjer nisem bil najbolj zadovoljen, zato sem prestopil k pekomo, ker sem mislil, da je tam boljše. Mojesterski izpiti sem naredil v Ljubljani.

Kako ste prišli iz Šoštanja na Hrvaško? Ze na začetku tridesetih smo se tja preselili z družino. Moj oče je bil namreč najar in smo se večkrat selili sem in tja.

Nam lahko zaupate katerega leta ste rodili?

Rojen sem bil 16. 3. 1925. leta.

O, potem ste zdaj stari ... 76 let in ste bili ob začetku II. sv. vojne še mladi letni. So vas vpoklicali v vojsko ali ste bili premladi?

Ko se je začela II. svetovna vojna, sem imel 16 let. Tedaj sem še delal v pekarni Karlovcu pri Horvatu do konca oktobra 1942. Potem so nas Nemci aretirali in peljali v zbirališče, od koder so nas petih dneh transportirali v vagono in odpeljali proti Mariboru, kjer so vstopili drugi. Tam so nas stekli in dali obleke, parne kotle, da so se razkužile. Pot smo nadaljevali v Nemčijo preko Leipziga, Brandenburga v Belgijo v civilno tabarščino, kjer so bili še Francozi, Rusi in Poljaki. O času, ki sem ga preživel v tabarščini, je bil objavljen članek v časopisu ... Svobodna misel z naslovom »Preživel lastno smrt«.

Novembra 1943 je Maks Grašič iz Ljubljane, s katerim sem se spoprijateljil organiziral pobeg, ki nam je, skupaj s še enim sotrpinom, ime mu je bilo Nikola in je tisto leto prišel v Hrvaško. Srečno smo prišli v Karlovec. Tja je bil izgnan moj starejši brat, ki je delal pri obrtniku v pekarni.

Izvedel sem za njegov naslov in prav nam je pomagal, da smo kasneje prišli v operativno cono, od koder so nas poslali na Dolenjsko. To je bilo marca 1944.

Takoj po vojni sem delal v Postojni, kjer sem organiziral, da smo dovolj pekov, saj jih je primanjlo. Nadaljeval sem na Poljanski cesti v Ljubljani, 1945. leta pa sem bil v podofici, šli v Jablan. Tedaj sem bil še v uniformi, potem sem šel v Ljubljano v Cerkarjev grad. Moral bi nadaljevati višjo oficirno

Nogometna ekipa leta 1956

V Zagrebu, vendar me to ni veselilo, saj sem se raje vpisal med nogometaše, saj sem imel rad šport. Že v vojski smo imeli kakšno ekipo. Prva žena sem spoznal pokojno ženo Anico. Njena mati je Malnova, tako se je reklo po domače, ker so imeli včasih mlin in žago. Miha Kralj je bil njen oče. Stanovali so na ulici v Trzinu, v beli hišici ob poti, ki vodi proti Jablam.

Leta 1947 sem postal civilist in se zaposlil v Ljubljani v Zvezi potrošniške zadruge. Bil sem nabavljalec. Odkupoval sem različne pridelke, sadje, vino.

Kajpak Miha Kralj ni tisti Kralj, ki je bil pekar?

Ne, to so sorodniki, vendar govoriva o dveh različnih družinah.

Če ne bi bil brata iz Celovca. Imate

Moja mama

samo enega ali vas je bilo več?

Bilo nas je sedem otrok. Pet bratov in dve sestri. Jaz sem bil četrti po vrsti. Živ je samo še en brat in mlajša sestra. Tudi starši, ostali bratje in sestri so bili v izgnanstvu na Poljskem. Ko so prišli domov, je ena od sester umrla, ker je imela tuberkulozo. Tudi oče je kmalu umrl.

Kdaj ste začeli živeti v Trzinu, v tej hiši na Habatovi ulici?

Oženil sem se decembra leta 1948. Ž ženo sva že imela sina Edija, ki se je rodil leto prej. Zaprošil sem za parcelo in dobil 1000 m² občinske zemlje za zasluge v vojski, pravzaprav je bila še prej cerkvena in hotečevsko posajilo.

Sprva sva stanovala nasproti ženine domačije, kasneje v farovžu. Leta 1950 sva dobila sina Cvetota in 1954. še Silvota, Gorazdovega očeta.

Ves čas sem veliko sodeloval v Krajevni skupnosti, pa pri Zvezi borcev, bil sem predsednik stanovanske komisije za Trzin. Leta 1973 pa sem imel hudo prometno nesrečo pri Ruskem carju. Bil sem 2 leti v bolnišnici, potem so me invalidsko upokojili. Kmalu sem se vključil v društvo invalidov.

In zdaj ste predsednik društva invalidov v Domžalah, kjer je tudi sedež. Kako dolgo že?

Že 12 let. Pred kratkim sem bil ponovno izvoljen še za naslednji štiri letni mandat. Mislim sem vse prepustiti, saj me je pred dvema letoma doletela operacija črevesja rakastega izvora, vendar so me uspeli pre-

pričati. Veliko sem že preživel in dosedaj se je vse dobro izteklo.

Ko vas takole poslušam, se mi zdi, da ste precej aktiven človek ...

Ja, zelo. Stalno sem bil s čim zaposlen. Če imam čas, grem rad na parižo šaha h kolegu Romanu Zupanu, včasih sem streljal, sem v balinarskem društvu. Doma sem zadolžen za negovanje trte.

sadja. Starejši sin je glasbenik in tudi sam rad zaigram na harmoniko. Že oče je igral. Sicer sem pa samouk.

Koliko članov ima vaše društvo upokojenih invalidov?

Sedaj nas je 2124 skupaj s podpornimi člani. Članov s statusom nas je nekaj čez 1800, nekaj jih je brez statusa, ostali so podporni člani.

Kaj pomeni »podporni član«?

Ti plačujejo malo višjo članarino in nas tako podpirajo. Z nami lahko hodijo na izlete, če prostih mest ne zapolnijo aktivni člani.

Celoten naziv našega društva je Medobčinsko društvo invalidov Domžale in pokrivna področje Trzina, Domžal, Lukovice, Mengša in Moravč.

Kakšna je vaša naloga predsednika v tem društvu?

Predvsem nosim glavno odgovornost za vse kar se dogaja, priporočam, iščem zveze, organiziram razne zadeve. Pomagajo mi podpredsednica Vida Pernc, tajnica Dragica Sodnik, blagajnik Rajko Kosmač in drugi poverjeniki, ki jih je okrog trideset. Imamo komisijo za socialo, pa komisijo častnega razsodišča, nadzorni odbor, ...

Kaj pa je naloga komisije za socialo?

Ta se sestane z vsakim invalidom, se seznanijo glede stopnje invalidnosti, skrbi za socialno ogrožene, tudi finančno, če je treba. Sicer pa jih poverjeniki obiskujejo na domu ob osebnih obletnicah, pošljemo jih v Topoljščico in pri tem krijemo 2/3 stroškov. Veliko hodimo na izlete. Letos smo bili že trikrat tudi izven Slovenije, med drugim v Španiji, Italiji in na Groslocknerju. V tem poletnem času se izmenja več skupin dopustnikov v hotelu Delfin v Izoli.

Potem ste videli že lep kos sveta?

No, saj jaz ne grem povsod, nimam toliko časa. Kot pred-

sednik imam uradne ure dvakrat tedenko – ob sredah in petkih, vendar takrat ne morem delati v miru in se velikokrat vrtem v pisarno ob drugih dnevih, da uspem vse obdelati. Do lanskega leta sem bil še predsednik gorenjske koordinacije, kjer je združenih devet invalidskih društev. Ta mandat traja dve leti, potem pride na vrsto drugo društvo. Trenutno to mesto zasedajo Jesenice.

Takole sva čebļjala v prijetni senci pod drevesom, poleg katerega stoji vrtna hišica gorenjskega, planinskega stila in poskušala v treh urah zaobjeti celo, bogato življenje. Seveda je bilo to nemogoče, a sva kljub temu ošvrknila vsaj nekaj delčkov.

Hvala gospod Edvard, da ste se prijazen odzvali in podelili z nami svojo zgodbo.

V.P.O.

BARILOŠKI VRABČKI V LOKI PRI MENGŠU

Skupina sedmih mladih pevcev »Bariloški vrabčki« iz daljne Argentine je junija in julija letos obiskala domovino svojih dedov. Samostojne koncerte pod vodstvom Lučke Kralj Jerman je imela v desetih slovenskih krajih; dne 11. julija v cerkvi sv. Primoža in Felicijana v Loki pri Mengšu. Z izjemno ubranim petjem so nastopili s cerkvenimi, slovenskimi narodnimi in umetniškimi ter argentinskimi pesmimi. Številni poslušalci so uživali v prelepi predstavi, še posebno ob petju slovenskih pesmi.

Stane Mesar

BARILOŠKI VRABČKI

Oj drobni vrabčki, dalje vam dežele kako so zvonko vaše pesni pele, saj blagovesniki ste nam, klicarji, raduj srce se, naj vsak mur pravi.

Je domovina dedov tukaj bila, njih delo rok, narava je krasila, vesela pesem njih je ugasnila, iz trpljenja dobro seme vzklijo.

V tujini kruh z znojem bil grenak, domovino v srcu nosil naš rojak, povsod kjer bil ponosno si obstal, sinu, hčeri, vnuku slovensko pesem da.

Hvala vam, ker ste veliki domoljubi, čeprav v nesrečo gnal vas brat – pogum ljubezen vaša vrača se v deželo, kjer zibel tekla je in mati pela.

Emilijan P.

Foto: Peter Šušter

NE POZABITE!

➤ ZBIRANJE IN ODVOZ NEVARNIH ODPADKOV

ponedeljek, 15.10.2001

➤ ODVOZ KOBOVNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV

sredo, 17.10.2001

DVEŠTO PROTI ŠTIRI TISOČ

T

Ia smo lahko uživali ob poslušanju lepega otroškega petja!

Dne 11.7. nas je obiskala skupina osmih otrok in zborovodkinja Lučka Kralj Jerman iz Bariloče v Argentini. V nabitu polni cerkvi v Loki pri Mengšu se je marsikomu utmčila solza zaradi občudovanja, da že tretja generacija goji ljubezen do domovine svojih dedov ter prepeva lepe slovenske narodne pesmi.

Ganljivo je bilo, ko je gospa Lučka prejela šopek v zahvalo in z zanosom razprostrla trak slovenske trobojnice.

No, kdaj bo naša mladina v Trzinu tako lepo zapela? V Bariločah živi dvesto Slovencev, pa so zbrali tako kvaliteten otroški zbor, nas pa je štiri tisoč. Bomo prepevali le

tube pesmi? Kje je tu domovinska zavest? Ali pa bomo kazali, kako znamo lepo pelati ob budnicah, preko izpušnih cevi motorjev? Pogum, mladenke in mladenčiči, ponosno pojte in gojite lepo slovensko narodno pesem.

Človeško življenje je prekratko, da bi se dalo v njem dokončati kaj resnično velikega. Ljudje samo nadaljujemo s tem, kjer je nekdo prekinil, ali pa postavimo temelje tistim, ki pridejo za nami.

Jean Gault

Ljudje bi se morali več učiti drug drugega in manj učiti drug drugega.

Peter Usl

NOVICE IZ PROSTOVOLJNEGA GASILSKEGA DRUŠTVA TRZIN

Znamo so počitnice, če temu sploh tako rečemo. Za nas gasilce so bile nepričakovano delavne. Na pomoč so nas vsi počitniški poklicali kar šestkrat, od tega bil dvakrat lažni alarm. Ne razumemo ljudi, ki ob enih ponočih s svojim razumljivim početjem zbudijo deset gasilcev in jim zaradi objestnosti kratkijo vsak po čitek. Očitno nekateri ne razumemo, da se moramo odzvati na vsak alarm in da imamo ob tem še vsi po vrsti

obveznosti na delovnih mestih. Ni nam hudo iti na pomoč sočloveku v stiski, saj je to naša naloga in poslanstvo. Menimo, da so tovrstne šale zelo neokusne in vredne zaničevanja. Prav tako pa nekoga očitno motijo rože na gasilskem domu, saj so bile že večkrat razmelane po tleh. Neznane storilcu sporočamo, da odvečno energijo lahko potroši na mnogo bolj koristen način v dobro nas vseh.

Sedaj pa k lepšim novicam. Tudi letos so se mladi zadnji teden v avgustu udeležili tabora v Libelcih. Po pripovedovanju so se imeli zelo lepo. Že prvi dan so jih za dobrodoščilo opikale ose. Med drugim so plezali po umetni steni, vadili z lokom, se vozili po Dravi, kolesarili, imeli športne igre in še bi lahko naštevali. Vrhunec tabora pa je bil, ko so jih obiskali starši. Med povabljenimi gosti se je tabora udeležil tudi naš župan. Otroci so za starše pripravili krajši program, nato pa je sledilo družabno srečanje. Tudi letos bomo nadaljevali s krožkom Mladi gasilec na osnovni šoli. Otroci lahko dobijo prijavnice v šoli, srečevali pa se bomo vsako sredo ob 16.00 uri. In še zadnja novička. V petek, 14. 09., so se

naši veterani udeležili srečanja in tekmovanja veteranov regije Ljubljana III in osvojili odlično tretje mesto. Kot zanimivost naj povemo, da so tekmovali z našo III let staro brizgalno. Po pravici povedano, so bili boji napeti čisto do konca, saj ni nihče popuščal. Tako so nam naši starejši tovarši dokazali, da lahko še kako računamo na njih. Za sedaj bodi dovolj, končujem z našim pozdravom NA POMOČ!

Jože Kajfež
predsednik PGD Trzin

STEGOVANJE VRAJU, DA BI VIDELI V PRIHODNOST

Turizem se sonči v vrhu svetovnega gospodarstva, Trzin pa se z njim že lepo spogleduje. Strategije za uspeh v turizmu se počasi dekanjajo, kljub temu pa to nikakor ne zagotavlja uspeha. Turizem ni teorija, človeški dejavnik je tisti, ki kroji njegova pravila. Le-ta so zato bolj muhaste narave. Lahko jim sledimo le, če smo pred njimi.

Strokovnjaki za turizem so po številnih raziskavah in modrovanju prišli do pomembnih zaključkov v zvezi s predvidevanji prihodnosti, kljub temu pa to nikakor ne zagotavlja uspeha. Turizem ni teorija, človeški dejavnik je tisti, ki kroji njegova pravila. Le-ta so zato bolj muhaste narave. Lahko jim sledimo le, če smo pred njimi.

Širok segment turizma bodo predstavljali upokojeanci, ki bodo v prihodnosti bolj aktivni, bolj »poskočni« (zahtevali bodo večjo vključenost v aktivnosti) in vse bolj navdušeni nad dolgimi potovanji. Trzin lahko s svojimi številnimi sprehajalnimi potmi take goste zelo dobro pozna, da bi ga privabili in pravilno postregli. Že zdaj moramo razmišljati, kaj bomo ponudili turistam v prihodnosti, če hočemo biti konkurenčni in boljši od drugih.

Širok segment turizma bodo predstavljali upokojeanci, ki bodo v prihodnosti bolj aktivni, bolj »poskočni« (zahtevali bodo večjo vključenost v aktivnosti) in vse bolj navdušeni nad dolgimi potovanji. Trzin lahko s svojimi številnimi sprehajalnimi potmi take goste zelo dobro pozna, da bi ga privabili in pravilno postregli. Že zdaj moramo razmišljati, kaj bomo ponudili turistam v prihodnosti, če hočemo biti konkurenčni in boljši od drugih.

debelo potovali z gigantskimi nahrbtniki še naprej – tudi debelina denarice se ne bo kaj drastično spremenila. V Trzinu bi nedvomno našli svoj košček prostora pod drevesi v gozdu (če bo le še kaj drevja). Pomembno je, da neizmerno želijo, da bi jih nagnali ali slabo postregli, ukrotite, saj bodo ti študentje nekoč splezali na stolčke poslovnežev, ki bodo prav vse obdržali v spominu...

Profil povprečnega turista v bližnji prihodnosti bo zelo verjetno takle: individualist; zavedal se bo pomembnosti kot tudi ogroženosti okolja, z željo po širjenju obzorij in premagovanju razdalj, iskal bo nove in nenavadne točke oz. kraje – posebnosti, prej mogoče možnosti, nove, kvalitetne in ustvarjalne turistične proizvode ter storitve. Pobegniti bo hotel od tehnološko nairpavnega sveta.

Še ena lastnost pa je, in sicer selektivnost; že danes je le postelja in hrana mnogo premalo, celo pod kriterijem. Tu je še cela vrsta storitev in novih produktov ter dodatkov, ki naredijo neko pobudo posebej privlačno. Biti moramo torej nekaj posebnega, da nas »opazijo«. Brez maničnega posnemanja drugih in seveda tudi brez zastavljanja ciljev, ki so v nasprotju z naravnim okoljem našega kraja, bi lažje našli lastno edinstvenost. Trendi se spreminjajo, toda nekaj pa ostaja vedno enako pomembno: prijaznost in dobra postrežba.

Katera je tista zlata formula za uspeh? Kot so govorile že naše babice in dedki: do ljudi se obnašaj, kot želiš, da bi se oni do tebe. Sama pa dodajam, bomo prekomerno velikušnja z idejami, ki so kamenčki do brega.

Urška M.

ŠD TRZIN MEMORIALNI DAN KOŠARKE TRZIN 2001

Letos je Športno društvo Trzin že četrto leto zapored pripravilo Dan košarke v spomin na prijatelja Aljoša Kolenca. Program smo popestrili s tekmami mladih iz Trzina in Mengša, prijateljev, sošolcev in sorodnikov. Kot prvi so se med seboj pomerili mladi iz Trzina in Mengša. Zmagala je ekipa Mengša. Takoj za njimi sta se med seboj pomerili ekipa Aljoševih prijateljev in ekipa Aljoševih sošolcev in sorodnikov. Tokrat je bila absolutno boljši nasprotnik ekipa Aljoševih sošolcev in sorodnikov, saj je imela popolno prevlado na igrišču čeli dve uri, kolikor je trajala tekma. Zmagali so kar 194 : 175.

Ker smo letos izgubili še enega dobrega prijatelja, soigralca in privrženca športa - Tadeja Zevnika, smo tudi njemu posvetili tekmo med izbrano vrsto

iz Trzina in ligaško ekipo iz Smedlnika. Tekma je bila do konca zelo napeta. V prvih dveh četrtinah so imeli prevlado na igrišču igralci iz Smedlnika. V tretji in četrti četrtini so se jim igralci iz Trzina sicer približali, vendar so vseeno izgubili. Končni rezultat je bil 77 : 87 za ekipo iz Smedlnika.

Rezultati tekem:

TRZIN mladi: MENGEŠ mladi	45
Aljoševi PRIJATELJI: Aljoševi SOŠOLCI & SORODNIKI	175
TRZIN: SMLEDNIK 3. SKL	77

Tanja Prelovšek M.

ŠD TRZIN – SEKCIJA ZA PODvodNE AKTIVNOSTI

Člani sekcije za podvodne aktivnosti so letošnje poletje izkoristili do popolnosti. Temu so botrovali predvsem vroči in sončni dnevi. Potapljali so se in raziskovali lepote morja v Rovinju in na otoku Krku. Nekateri člani pa so se odpravili na otok Vis. Radi pa se podajo raziskovat tudi jezera v Bohinju in na Bledu. V septembru so imeli tudi že prvi sestanek, na katerem so pripravili načrt delovanja v zimskem času. Udeležili se bodo potopa v Sočo (tolmun je globok cca 20 m), potapljali se bodo tudi v rekah, jezerih in morjih.

Naredili so tudi že zaščitni znak sekcije za podvodne aktivnosti, s katerim bodo razpoznavni v širši in daljnji okolici. Znak je opremljen z inicialkami sekcije (SZPA) in simbolom Trzina (sekirica). Še vedno pa so dobrodošli vsi, ki jih karkoli zanima o potapljaškem športu. Člani sekcije jih vabijo, naj se jim pridružejo.

Tanja Prelovšek Marolt

REKREACIJA 2001/2002

Športno društvo Trzin tudi v šolskem letu 2001/2002 organizira rekreacijske treninge. Možnost rekreacije imajo vsi občani, ki imajo plačano članarino ŠD Trzin za tekoče leto. Pridružujemo pravico spreminiti termine zaradi zasedenosti dvorane.

KOŠARKA **Ponedeljek** **20.00 – 21.00**

Tako kot vsako leto bo tudi letos rekreacijo košarke (igranje 5 ali street ball) vodil Janez Lenarčič.

REKREACIJA ZA ZENSKE **Sreda** **20.00 – 21.00**

Rekreacijo za ženske vodi Lijana Smrekar. Z vsako uro bosta naredile nekaj zase in predvsem za svoje počutje.

AEROBIKA **Torek in Četrtek** **20.00 – 21.00**

Andreja in Matjaz vas bosta dodobra razmigala z zanimivimi koreografijami ob živahni glasbi.

PRIDRUŽITE SE NAM, VABLJENI!!!

Športno društvo

ANTON ŠKRLEP GRE TUDI LETOS NA HAVAJE

Trzinški »železni mož« Anton Škrlep si je tudi letos pripravljen vstopnic za nastop na svetovnem prvenstvu triatloncev - Ironman Triathlon Championship na Havajih. V Celovcu v Avstriji je zasedel 2. mesto v svoji starostni skupini. Tako bomo 6. oktobra spet držali pesti za našega Toneta in navtj za njegovo čimboljšo uvrstitev na njegovi že tretji havajski pustolovščini.

Tanja Prelovšek

SAHOVSKE NOVICE

Šahovska šola 'LOŠINJ'

... smo se zgodaj zjutraj, da bi se izognili mučni vročini. Večkrat smo se odšli na kopanje, da je do Lošinja daleč, zato sem se takoj kar se da udobno umil na svojem sedežu. Zaspal sem, in potovanje je tako minilo čisto.

... smo se, ko smo bili že blizu našega cilja, 'zdravilišča za astmatike', kjer je v sklopu priprav hruvaške mladinske reprezentance po vsej Sloveniji vsakoletna mednarodna šola šaha.

... smo pristi prežgodaj, še nismo mogli dobiti sob. Zato smo odšli na najbližjo plažo, kjer smo se odpočili od naporne poti, nekaj pojedli, napili ter se odšli kopal. Ure so hitro minevale in vrnilo smo se v Lošinj, kjer sem dobil ključ svoje sobe in izvedel, da sem v sobi s prijateljem, hruvaškim šahistom, Velinom Grozdaničem in s hruvaškim prvakom Bosne in Hercegovine, Seanom Čorovičem.

... smo sem odšel v sobo in razpakiral. Pri tem pa po zelo čudnem potemu prišel na prvo desko in izgubil z favoritom turnirja, prizanimim velmojštom Jurajem Nikolcem. Tudi v zadnjih nekaj kolih nisem imel sreče, in sem večino partij izgubil ter na koncu končal nekeje v sredini tabele.

... smo imeli nekaj dni premora, saj smo trening prekinili zaradi pomembnega finala v tenisu, kjer sta na travah angleškega Wimbledonu igrala hruvaški teniški igralce Goran Ivanišević in Avstralec Pat Rafter. Zame je bilo to malce premora, za vse Hrvatve pa še hujiš napori. No, na koncu je le zmagal Hrvat in vsi smo bili veseli.

... zaradi velike izmučenosti sem prespal zaključni turnir in zadnji trening. Pred naporno potjo nazaj sem se raje malo odpočil in se v morju tudi malo okopal. Zadnji dan smo vse spakirali in se odšli še malce kopal. Pome je prišel oče in moral sem se posloviti od prijateljev, nekaterih deklet, ki sem jih spoznal, in pa učiteljev. Krenili smo na pot. Večino poti nazaj sem prespal; zbudil sem se v Ljubljani, kjer sva z očetom odšla nekaj pojedst in potem domov.

... za konec bi povedal, da mi je bilo na Hruvaškem zelo všeč in da sem se nekaj tudi naučil, si malo odpočil ter se tudi kopal v morju. Rad bi tudi povedal, da se bom naslednje leto, če bo le mogoče, mednarodne šahovske šole zopet udeležil. Zahvaljujem se Občini Trzin, da mi je omogočila udeležbo na tej šahovski šoli.

Aleksander Nadj

BAR REPEK TRZIN in ŠD Šahovska sekcija TRZIN

... predčila šahovski turnir, ki je veljal tudi za slovenski državni rating v pospešenem

... 12-krat 15 minut, 7 kol, švicarski sistem. Turnir smo 4. avgusta izvedli pred lokali Bar Repek v novem Trzinu. Od 17 do 18 ur smo videli precej zanimivih, borbenih predvsem kvalitetnih partij. Med 18 urami igralo smo imeli enega mednarodnega mojstra (IM), štiri mojstrske kandidatinje (MK), štiri prvokategorinke (1-kategorije) in petinih čas dopustov in to, da turnir samo ustno objavljen pet dni pred turnir zelo uspel.

... rating igralcev je bil 2200 (6 igralcev s 1.0 ratingom), poprečni lokalni rating pa 1700. Najbolj uspešni igralci so se odpravili tudi 4 igralci z

... začetnim ratingom (1500). Z najvišjim ratingom je sodeloval Matjaž Mikac (IM iz ŠK Branik Maribor), ki je bil tudi zmagovalac turnirja s 6 0 točkami. Drugi je bil komaj 13-letni Lemič Luka (1 kategorija, državni prvak do 14 let, ŠD Vele Domžale - 5 točk), o katerem bomo prav gotovo še veliko slišali. Konec meseca bo zastopal slovenske barve na evropskem prvenstvu v Grčiji. Tretje mesto pa je zasedel Vavpetič Vid (MK, državni prvak med veterani, ŠD Vele Domžale). Igralci iz Trzina so bili uvrščeni takole:

... Nadj Aleksander (ŠD Vele Domžale) 10. mesto (dobil nagrado za najboljšega do 16 let)

... Bajec Borut (ŠD Mengeš) 11. mesto

... Hoždič Idriz (ŠD Trzin) 14. mesto (dobil nagrado kot najboljši iz domačega ŠD)

... Zupanc Radovan (ŠD Trzin) 16. mesto

... Nadj Vladimir (ŠD Vele Domžale) 17. mesto

... Medvešček Miha (ŠD Trzin) 19. mesto

... Turnir je brezhibno vodil državni sodnik g. Poglajen Franc iz Komende, k dobremu

... Zupanc Rado

'slovenskem derbiju' sem v zadnji partiji pri izenačenem rezultatu pokazal zobe in zmagal z 2,5 : 1,5.

Zvečer smo spet odšli ven in se zelo pozno vrnilo v sobe. Zjutraj sem bil precej utrujen in sem težko vstal. Po prvem treningu smo se dogovorili še za nogometno tekmo, kjer sem porabil še svoje zadnje rezerve moči. Po tekmi sem ves izmučen odšel pod tuš in potem takoj na trening. Po treningu sem malo počival in kot bi trenil, se je že začela partija. Igral sem s hruvaškim prvokategornikom, Markom Boseučičem. Med prvo partijo sem pokazal, da sem mnogo boljši, in sem gladko, ne da bi nasprotniku dopustil kaj možnosti, zmagal. Potem pa se je pokazala utrujenost in posledice ponočevanja, in sem naslednje tri partije brez borbe izgubil ter izpadel iz turnirja. Tako sem si pridobil malo počitka. V naslednjih dneh je poleg treningov potekal tudi hitropotezni turnir, na katerem so sodelovali vsi šahisti iz okolice Lošinja in pa vsi naši učitelji. Nekeje do sredine turnirja sem se držal povprečno. Potem pa sem se malo zbral in najprej premagal hruvaško aktualno državno prvakinjo Borko Frančičkovič, takoj zatem hruvaško aktualno državno prvakinjo Majo Čolici in naslednjo partijo še učitelja, mojstrskega kandidata iz Lošinja, Bojana Tirkajlo. V samem vrhu, na tretji deski, sem zopet naletel na Veroniko Hari in tokrat izgubil, potem pa po zelo čudnem potemu prišel na prvo desko in izgubil z favoritom turnirja, prizanimim velmojštom Jurajem Nikolcem. Tudi v zadnjih nekaj kolih nisem imel sreče, in sem večino partij izgubil ter na koncu končal nekeje v sredini tabele.

Nato smo imeli nekaj dni premora, saj smo trening prekinili zaradi pomembnega finala v tenisu, kjer sta na travah angleškega Wimbledonu igrala hruvaški teniški igralce Goran Ivanišević in Avstralec Pat Rafter. Zame je bilo to malce premora, za vse Hrvatve pa še hujiš napori. No, na koncu je le zmagal Hrvat in vsi smo bili veseli.

Zaradi velike izmučenosti sem prespal zaključni turnir in zadnji trening. Pred naporno potjo nazaj sem se raje malo odpočil in se v morju tudi malo okopal. Zadnji dan smo vse spakirali in se odšli še malce kopal. Pome je prišel oče in moral sem se posloviti od prijateljev, nekaterih deklet, ki sem jih spoznal, in pa učiteljev. Krenili smo na pot. Večino poti nazaj sem prespal; zbudil sem se v Ljubljani, kjer sva z očetom odšla nekaj pojedst in potem domov.

Za konec bi povedal, da mi je bilo na Hruvaškem zelo všeč in da sem se nekaj tudi naučil, si malo odpočil ter se tudi kopal v morju. Rad bi tudi povedal, da se bom naslednje leto, če bo le mogoče, mednarodne šahovske šole zopet udeležil. Zahvaljujem se Občini Trzin, da mi je omogočila udeležbo na tej šahovski šoli.

počujajo igralcev pa je prav gotovo pripomogel šef Bar Repeka Boštjan, ki je bil tudi sponzor tekmovanja. Iz prijavi so pobrali 10.000 SIT, Turistično društvo je prispevalo knjigo, ostalo je prispeval sponzor, ŠD Trzin pa krije stroške sodnika.

Nagradni sklad :

1. mesto:	10.000 SIT
2. mesto:	5.000 SIT
3. mesto:	3.000 SIT
4. mesto:	knjiga Trzin in Mengeš skozi čas
najboljša ženska:	2.500 SIT
najboljši do 16 let:	2.500 SIT
najboljši domačin:	2.500 SIT

Zupanc Rado

MLADINSKI PLANINSKI TABOR KRNICA 2001

Letošnji »Mladinski planinski tabor« smo mladi trzinški planinci postavili v Krnici (V klinu) pod Vršičem. Prijeten prostor smo zadnjič obiskali leta 1993. Nekateri člani sedanjega vodstva so bili takrat še mladi udeleženci in na nek način se je zdelo, da je to prava izbira. Krog izobraževanja se nekako sklepa – od udeleženca izletov in taborov do vodnika PZS (izprášanega in registriranega – se razume).

Zadnji teden pred taborom je bil izredno naporen. Za začetek je Tomaž doživel promeno nesrečo. Kolo je postalo za vedno neuporabno, Tomaž pa je bil kljub poškodbam gležnja in mavcu še vedno »v pogonu«. Tako smo kar naenkrat imeli rešeno vprašanje, kdo bo stalno v taboru. Okoli Vršiča se namreč poleti potika mnogo »magnetnih Čehov« (po besedah nadzornika TNP), s katerimi zna véasih oditi marsikaj, kar ni privezano, pribito, zalepljeno ... Da ne bo pomote – Čehi (in ostali vzhodnjaki) znajo biti čisto OK, posamezniki pa vseeno mebejo slabo luč na ostale. Tomaž je tako dopoldne, ko smo bili taboreči na turi, pripravil vse potrebno za popoldanske dejavnosti.

Začetek taborjenja (dan pred prihodom otrok vodstvo postavi šotore in pripravi tabor za nemoteno delovanje) je bil prav obupen. Odhod iz Trzina so pospremili strele in grmenje, nebo je bilo tako rekoč črno – ampak saj bo (na koncu tabora smo ugotovili), da rek »Slab začetek, dober konec« res drži.

V okolici Lesc se ni nič videlo – še bližnjih Karavank ne. Spomnim se pripovedovanja naših starejših članov, v kakšnem vremenu so postavljali tabor na Jezerskem sredi 80-ih let. Vedel sem, da tudi nam tokrat ne bo lahko, ampak člani trzinškega MO nismo iz »cukra«.

Ko pridemo v Krnico, se nebeške vodne zapornice za 20 minut priprejo in to je ravno dovolj, da postavimo »členkarja«, veliki šotor, ki ima v času taborjenja os-

rednjo vlogo. Igluje pa smo potem sestavljali kar v njem in jih kasneje odnesli na določena mesta.

Letošnja zima je postregla v visokogorju z obilico snega, tako da smo se na predtabornih oglednih turah odločili, da Špik in Pri-sojnik »odpadeta«. Varnost je vedno na prvem mestu. Ampak ciljev tam okoli tako ali tako ni manjkalo. Na Mavrinec (po lovskih

stezah) in Slemenovo špico smo se odpravili vsi in uživali v lepem razgledu, saj nam je bilo vreme izredno naklonjeno. Na Malo Mojstrovko in Kepo pa je šla le »starejša skupina«. Mlajši pa so si ogledali »staro« pot na Vršič, muzejsko Liznjekovo hišo v Kranjski Gori in jezero Jasno ...

Čas v taboru je bil izpolnjen z mnogimi dejavnostmi. »Lov za zakladom« je bil seveda standard, njegova »vsebina« se zaradi različnih lokacij vedno menja. Suho Pišnico smo nič kolikokrat prečkali – seveda smo poskusili, kako se prečka deroča gorska rečica. Plezanje v naravni steni blizu koč v Krnici je bilo za večino veliko doživetje. Pri izvedbi je sodeloval Janez Cerar (AO Domžale). Obiskala sta nas gorska reševalca postaje GRS Kranjska Gora Tomaž Šuštar in Janez Robič, ki sta nam pokazala mnogo zanimive opreme, ki jo gorski reševalci uporabljajo pri svojem delu.

Med športnimi igrami je bila odbojka hit tabora. Ročne spretnosti (izdelovanje napravnih lutk, cvetovi iz papirja ...) so bile tudi

zanimive. Pri porokah ni bilo ravno vedno interesentov, zato pa je bilo toliko več nimanja za izbor mistra in miss. Le da udeleženci obrnili svoje vloge. Krsti pa ni bilo tako ali tako poglavje zase. V velikem veselju nam je bilo, da so ga vodili nekateri starejši osnovnošolci, »veterani« pa smo dobili vlogo rablja in obrambe.

Letošnji MPT Krnica je v celoti uspel. Mladi člani društva so osvojili nekaj zmigovih vrhov, se zabavali ... V vsakem pogledu na to zelo vpliva izbor vodstva. Saj mladi laže vzpostavimo stik z otroki. Sedem članov vodstva in 23 udeležencev je pod šotari preživelo devet prijetnih dni. Po MPT pa se vodstvo že po tradiciji odpravi na svoj »veteranski« MPT. Letošnje vodstvo si za izboljšiče izbrali Kobarid. Okoli smo »Kobariško zgodovinsko pot« Vrh nad Peski, Batognico, Krn in Maribor.

✍ vodja MKT: Emil ...
Irena Mučibabič

Zahvale:

Tabor ne bi bil tak, kot je bil, če nam niso pomagali priskočili: Igor Košir, Bojan Vuksinič, Mimi Hirik, Lojze Šircelj, Janez Poiršin, Kralj Franc, Andrej Lavližar, ... Trzin; Občina Trzin; Planinska zveza Slovenije – Planinska založba; Založba Sita, Ljubljana, Tiskarna Vovk Domžale; Tiskarna Ravnikar Domžale; Tomaž Šuštar in Janez Robič (GRS Kranjska Gora); Janez Cerar (AO Domžale); Občinski center ČZ Trzin; Interina, planina Trzin; LU d.o.o., Trzin; Marko d.o.o., Trzin; LMI production (Bogdan Kozina).

Na koncu pa seveda zahvala vodstvu tabora, ki se svojemu zasluku za delo na terenu že tradicionalno odpoveduje v končni nakupi taborne opreme in materiala.

HVALA!

Pa še to:
V svoje vrste vabimo dijake in študente dela na področju planinstva je veliko. Prostovoljno delo je pa tudi zopet zelo zanimivo. Za osnovnošolce bo planinski krožek v OŠ Trzin potekal vsak teden sredo ob 15.00.

ONGRCKI NA MT. BLANCU

Zelo se je lani jeseni, ko je Grega v svojo družbo prispeljal 20 svojih sodelavcev iz Slovenije. SIQ je do tedaj planinstvo poznal predvsem preko planinskega društva. Na nekaj skupnih izletih je postalo jasno, da je potrebno vključiti v kakšno društvo. Tako je Ongor postal bogatejši za 18 članov.

Na vzponu na Mt. Blanc (4807 m) se je Grega na lanskoletnem taboru na Križevcih. Grega je naredil načrt priprav za letošnji vzpon. Udeleženci so od decembra lani do leta avgusta pridno trenirali.

Na vzponu je bilo predvidenih 10 skupnih izletov, na katerih je bila približno 80% udeležba. Bili smo na Kofcah, Velikem gorju, Storžiču, Tolsiem vrhu, Triglavu, Triglavu, Grintovcu in še kje.

Na vzponu se na skupnih izletih naučili, da je pomembno jesti in hoditi z derezami ter uspešno s cepinom. Training je bil kar malo drugačija šola.

Na vzponu je napočil 10 avgust, ki je bil do danes najbolj uspešen. Za aklimatizacijo je Grega določil vzpon na Gran Paradiso (4101 m). Ker smo prečkali Italijo v času, ko smo imeli dokaj prazne ceste in malo ljudi, je bil vzpon zelo prijeten. Pred vzponom je bilo nekaj dni hladno.

Gran Paradiso

Vzpon do kočice Vittorio Emanuele II, kjer smo prespali, nam ni delal težav, vzpon pa se je začel ob 4 uri jutraj v hladnem mrzlem jutru (-7,4 C). Naveze so bile že razdeljene in malo čez prvo noč nas je čakal zmrznen sneg. Vzpon na vrh nam je bil malo zoprna zaradi močnega vetra, ko pa se je pokazalo sonce, smo bili deležni pravega planinskega uživanja. Naokoli so se gore kopale v soncu in vsi vrhovi narodnega parka Gran Paradiso na katerem smo stajali nam niso bili dobro zavetje pred vetrom, ki je bil zelo močan pihal.

Na vzponu smo brez problemov in se še stiši spuščali v Chamonijsko dolino.

Na vzponu smo izvedeli da je bilo 14 dni čaka vremena in na Goutieru čaka ljudi na vzpon na Mt. Blanc. Malo ljudi saj smo vedeli, da potem s vzponom ne bo nič vprašanje, pa je bilo čisto prebrskanje noč pred vzponom prebrskanje. Da bi zagotovili vsaj nekaj

mest za spanje, sem šel na goro z enim vlakom prej. Vlakec je še čakal in zapodil sem se nanj. Pa v Franciji ni tako kot pri nas. Ko sem se zrinil na vlak je pristopil sprevodnik in me vprašal če imam karto. Izkazalo se je da brez karte ne morem na vlak in tako smo izgubili dragoceno uro do naslednjega vlaka. No tudi meni je postalo jasno da zobate železnice ne gre preobremenjevati.

Zrinil sem se na stolček blizu vrat in trpel, ko je vlakec počasi lezel v hrib. Na stolcu je bilo precej turistov ki se na gornjo postajo 2372 m hodijo le sončiti. Vseeno pa se nas je kakšnih slo zapodilo mimo ledenika Bionnassey proti kočama Tête Rousse in Aiguille du Gôüter.

Kakih trideset planincev me je prehitelo in kar dvili so navzgor. Vedel sem da njihova hitrost ni za 6 ur hoje in sem jo s svojim tempom cika mahal za njimi. Po eni uri sem jih prehitel polovico in po drugi še ostalo polovico.

Malo s strahom sem gledal steno do kočice Gôüter. Svež sneg je ležal po grapah in se veselo talil. Nad ledenikom je krožil helikopter. Po kuloarju do vrha so se vzpenjali planinci iz prejšnjih vlakov. Z grebena kuloarja so se krušile manjše in večje skale in grmele po grapi in čez ledeni prehod, ki ga je bilo potrebno prečkati.

Že pri koči Rousse so si privezovali dereze in cmokali po južnem snegu proti skalam, ki so kakor stražile prehod najnevarnejše točke. Na obeh straneh prehoda sta se nabrali veliki gruči preplašenih planincev.

Zrinil sem se na prvo mesto in počakal ter gledal navzgor. Prestižal sem opazke čakaajočih in dal znamenje prvemu na nasprotni strani naj preči prehod. Kmalu me je razumel in hitro prečkal nevarni del. Ostali so takoj dojeli, kako je treba in vsak, ki je prišel se mi je zahvalil. Nekajkrat sem moral kolono ustaviti ker je po kuloarju letelo kamenje. Ko je bilo na nasprotni strani prazno sem prosil planinca za menoj naj gleda prehod zame. Naglo sem prečil in še počakal da je prišel za menoj tudi tisti ki mi je pomagal nato pa sem se odpravil naprej. Po kakšnih 50 višinskih metrih sem spet prišel na rob grebena in pogledal nazaj na nevarni prehod. Razmere so bile take kot takrat, ko sem bil tam. Na obeh straneh sta bili gruči ljudi in sem in tja se je kdo odločil in prečil nevarno grapo. Malo sem postal in opazoval dogajanje. Na spodnji strani se je za prečanje odločil planinec brez cepina, čelade in derez. Šlo mu je kar dobro, malo pred sredino pa zaslišim kako zgoraj vpijejo. Pogledam navzgor in po kuloarju drvi kakšne 20 cm velika skala v obliki diska.

Več ljudi nas je zavpilo nesrečnemu, on pa

kakor da ni slišal. Skala mu je priletela točno v glavo. Zaslišal sem hreščanje kosti in nesrečnika je odneslo v kuloar. Obrnil sem se proč in pomislil. O Bog dobro, da tega ni videla naša skupina. Postalo me je strah. Previdno sem se vzpenjal. Po skoraj štirih urah sem pripelzel na Gôüter, kjer pa me je že prvi pogovor z oskrbnikom koč do kraja potrl. "Skupina 21 ljudi, ha, ha! Ni govora!" Rekel mi je, da je kočica polna. Tudi po tleh se ne da prespati in naj se odpravim kar na Vallot, v bivak, je bil celo malo nesramen.

Vsedel sem se v kot in pojedel juho, nato sem še enkrat poiskoval, spet brez uspeha. Razložil mi je da ljudje plačajo rezervacijo že v aprilu, če hočejo dobiti posteljo v avgustu. Šele, ko sem mu namignil, da bomo v koči naročili tudi hrano, je postal pozoren. Aha, sem si mislil, denar, jasno. Ko sem mu namignil, da bi tudi zajirkovali sva se zmenila. Spimo lahko na tleh v jedilnici seveda proti plačilu. Kamen se mi je odvalil od srca. Nekaj bo stalo, ampak vsaj pod streho bomo in na toplem. V koči Gôüter na 3817m se hodi spat ob 8h. Malo preden smo šli počivati pa me je oskrbnik spet poklical. Očitno sem se mu zasmilil. Ponudil mi je 6 postelj na katerih bi lahko spalo 9 ljudi brez doplačila. Zelo sem se razveselil in seveda takoj sprejel. Vsaj tisti najbolj utrujeni se bodo dobro odpočili.

Jutro je bilo prekrasno. Ne premrzlo in nič ni pihalo. Startali smo ob 3h. Grega je začel s svojjo navezo v pravilnem tempu in sledili smo mu z lahkoto. Vendar višina je le višina.

Tudi mraz, ki je proti jutru kar pritisnil, nam ni pomagal. Pa je posijalo sonce in vsi smo srečno prisopihali na vrh. Med najboljšo Gregovo navezo in najslabšo mojo je bilo cca 45 min razlike, kar je odlični rezultat za tako veliko skupino.

Na vrhu Mt. Blanca se nismo dolgo mudili, ker zaradi močnega vetra in višine ni bilo nič kaj prijetno. Nekaj slik in panoramski pogled in že smo se previdno odpravili v dolino. Bili smo se, da bomo zamutili vlakec za v dolino, vendar se je za nas vse srečno izšlo.

Zvedeli pa smo žalostno novico, da je gora vzela še enega planinca. Med Aljo in Bojanom je kritični ozebnik prečil nek Poljak. Skala mu je priletela v nahrbtnik in ga pometla s poti. Nekaj časa se je še loviti nato pa je omahnil čez skale in ... Ta gora je res vsega spoštovanja vredna in ni ji mogoče ogoľjufati. Francozi izgleda ne želijo popraviti stanja saj bi že napisali sliko na kritičnem mestu bistveno pripomogel k varnosti, da o kakšni galeriji sploh ne govorimo.

Odpeljali smo se v dolino. Vojko in Nina sta nas že čakala. Nepopisno sem se razveselil mojih natikačev, ki sem jih zagledal v Vojkovi roki. Bil sem kar malo ganjen. Odpeljali smo se v kamp.

Pogled na naše noge je bil vse prej kot vesel. Malo je bilo takih, ki se niso pohvalili z manjšim ali večjim žuljem.

Nekaj smo pojedli in popili nato pa popadali po šotorih. Mislim, da tisto noč nihče ni slišal smrčanja.

Prebudili smo se v prelepo jutro in se naglo odpravili v Zermatt. Za vzpon na Breithorn (4164 m) nam je zmanjkalo volje in vodnikov, tako da so naštri padli v vodo, vendar se bomo tja še vrnili. Gore nas bodo počakale. Za konec pa tole:

Vzpon je odlično uspel vsi smo prišli brez večjih težav na vrh Mt Blanca. Osvojili smo skupaj 2 sedli čez 3000m in 3 vrhove čez 4000m.

Gregorij gredo vse zasluge za to, da je tako dobro pripravil skupino in varno izpeljal vzpon. Vendar je treba povedati, da je od svojih sodelavcev imel odlično podporo.

Alja Pregl je vzorno gospodarila z financami. Mirč Oberdank je krasno pripravil zemljevid cest in čase ter razdalje do posameznih relacij, ter vzpon z videokamero tudi odlično dokumentiral.

Vremenske karte za vsak dan posebej sta pripravila Aleš Arenšek in Grega Schoss. Vodniki so bili Grega Schoss, Dušan Kralj, Alja Pregl, Janez Cerar, Nino Drobnič in Rudi Schoss. Vsi vozniki kombijev smo vozili zanesljivo in varno.

Prav vsi udeleženci pa so se obnašali odgovorno in tudi takoj upoštevali vse kar smo rekli vodniki.

Opazil sem, da je skupina delovala zelo homogeno, in prijateljsko. Tabor je bil postavljen vedno prej kot v 15 minutah in takoj nato smo že nekaj jedli. Pravo veselje pa je bilo opazovati kako drug drugemu nesebično pomagajo.

Osebnostno sem zelo vesel, da sem bil povabljen in da je društvo pridobilo tako člane.

zapisal Rudi Schoss
V Trzinu 19.8.2001

Če hoče narava v desno
ne hodi v levo.

Namiki!

KAFRA
NEGOVALNI STUDIO - SPA
Ilemčeva 14c TRZIN

**Nega obraza · Shušjevalni program · Anticelulitni postopki
Depilacija · Trajno odstranjevanje dlak (epilacija)**

NOVO
POMLAJEVALNA IN REVITALIZACIJSKA NEGA
OBRAZA S KONCENTRIRANIM KISIKOM

NOVO
JESSICA - naravna
negja nebtov

Tel: 7244 112; mobilni: 031 554 009

KAKSNA BO USODA ODLAGALIŠČA KOMUNALNIH ODPADKOV NA DOBU

Komunalna deponija odpadkov, kamor vozijo gospodinjanske odpadke iz petih občin z območja nekdanje občine Domžale, bo do konca leta polna. Preden jo napolnijo, je treba najti ustrezno rešitev. Javno podjetje Prodnik, ki upravlja z odlagališčem in bdi nad odstranjevanjem komunalnih odpadkov, ter občine, ki odlagališče na Dobu uporabljajo – med njimi je tudi naša občina – so iskale ustrezno rešitev problema. Iskali so prostor za novo odlagališče smeti na območju vseh petih občin, ki zdaj uporabljajo odlagališče na Dobu, skušali so se dogovoriti celo z odlagališčem ljubljanskih komunalnih odpadkov na Barju, vendar niso uspeli. Prav tako je v vodo padla ideja, da bi za odstranjevanje odpadkov poskrbeli znotraj konzorcija CERO, v katerega so združene občine z območja Corenske. V skladu Cero so razmišljali o sežigalnici odpadkov, vendar je ideja za zdaj zastala, saj enostavno ne najdejo primerne lokacije za sežigalnice. Nazadnje se je izkazalo, da je daleč najboljša rešitev v razširitev obstoječih deponij na Dobu. Ker je v bližini odlagališča speljana nova avtocesta od Ljubljane proti Mariboru, bi lahko deponijo še nekoliko potisnili proti avtocesti, med drugim pa bi odpadke lahko nalagali tudi v višino, na že zapolnjeno odlagališče. Na ta način bi lahko za več let podaljšali možnost nadaljnje uporabe dobskega odlagališča. Ker naj bi pri tem uporabljali vse naj sodobnejše prijemne pri skladiščenju in odlaganju odpadkov – stiskanje odpadkov, ločeno zbiranje, reciklaža in, bi lahko uporabo odlagališča povečali tudi za dvajset ali celo trideset let. Načrtovalci sanacije in širjenja deponije zatrjujejo, da bi ob tem poskrbeli tudi za ukrepe za kar najmanjše možno onesnaževanje narave – za lovitve odpadnih tekočin, za lovitve plinov, za odlaganje bi bil odkrit le manjši

del deponije, ostalo pa bi sproti pokrival. Na ta način bi precej omejili negativne posledice, ki običajno spremljajo takšna odlagališča.

V Trzinu in drugih občinah, iz katerih naj bi še naprej v Dob vozili odpadke, se s predlagano rešitvijo strinjajo. Tudi v domačem občinskem svetu je na juljski seji rešitev, ki jo predlagajo, nateleta na odobravanje večine poslancev, opozicija, v kateri je 11 več občinskih svetnikov iz Doba, pa je 11 mo nasprotovala. Predstavniki opozicije celo demonstrativno zapustili sejo občinskega sveta. Zdajšnji predlog rešitve upravljalna večina pripomb in dopolnil, ki so jih na predlagano rešitev imeli opozicijski svetniki, vendar pa, kot smo izvedeli, opozicijski svetniki ne nameravajo popustiti. Pravijo, da je bila deponija že predložena Dobu in da bi bilo prav, da mesto za odlagališče izberejo kje drugje. Se posebej ločni nasprotniki so tisti, ki žive najbližje odlagališču. Nekateri celo govorijo, da jim bilo potrebno zagotoviti nadomestne gradnje, s katerimi bi zamenjali svoje domače domove. Ker ima v domačem občinskem svetu pozicija premoč, se znanstveniki, da bodo opozicijski poslanci preživeli. Treba pa je tudi povedati, da smo prebivalci Doba izvedeli, da vsi ne nateleto predlagani rešitvi, saj ocenjujejo, da je v tem lahko tudi denar za Dob. Nasprotje je tudi na račun denarja, ki ga je zaradi deponije prejel v prejšnjih letih, v zadnjem obdobju lepo razvijalo. Kakor koli že, občinski svet občine Domžale bo o možnosti za širitev obstoječe deponije na Dobu praviel v oktobru.

POPRAVNI IZPIT PO SAMOUPRAVLJANJU - CVEK

Tudi v tretjem tisočletju se dogajajo stvari, ki nazaj sem Trzinec ali Trzinčan na plohu na postaji, o televizijskem parku v Mlakah, o asfaltiranju prehoda in o nekem igrišču na Reboljevi. Županova občina je prvič hitro odreagirala po enem mesecu) in se lotila prebravati ali ne vem kaj, igrišča. Pripeljali so avto, ki je »pojedel« betonske klopce.

veste, babica. Toda pozabili so, odstraniti neke plastične »čepce«, ki sedaj krasijo gugalnice.

Nabavili so tudi cvetlična korita, da otroci ne bi pohodili cvetja – lepo. Toda ta korita so postavili na pesek, lep bel pesek in to v širini enega metra od robnika proti igrišču. Po Reboljevi je tako zdaj v dolžini igrišča po ulici posut pesek, ki se posipava, ko pridejo otroci na igrišče. Saj se spomnite, da je prejšnji prehod ob TV anteni, ker se je posipavalo, eden od občanov samoupravno asfaltiral. Sedaj pa nam občina posipava pesek v deseterkratni količini.

V Odsevu je tudi pisalo, da se župan zavzema za lepši in enak videz Trzina. To je res,

s popularnimi smerokaz po celem Trzinu, ki so enaki pobarvi in višini. Žal pa to ne drži za klopce. Na Mlakarjevi rjave, na Reboljevi bele. Morda pa bodo na Kidričevi rdeče, saj je tam tudi neki park. V času socializma so bile betonske klopce skupaj, da so se ljudje pogovarjali. Zdaj, ko imamo demokracijo pa so te klopce narazen več kot 10 metrov in tako ljudje lahko vpijejo drug proti drugemu. Hvalabogu, da te zdaj ne zapro, če poveš kak vic čez državno administracijo.

No, to je ta polžudež, ki ga je županova občina delala skoraj mesec dni. Toda žal na pol, nedokončano. Bližnji sosedje smo mislili, da bo to otroško igrišče ograjeno z

lepo ograjo primerne višine. Tako bi lahko v celoti služilo svojemu namenu in ne bi vaški potepuški psi namakali otroškega igrišča, kjer je dostop omejen le s koriti in ni nikjer tabele »Prepovedano za pse!«. No pa saj, psi ne znajo brati, tako da, kar se njih tiče, ne zaleže če tabla je ali pa je ni.

Trzin
in
Trzinčan

ANKETA O PRIČAKOVANJH OBČANOV TRZINA NA PODROČJU DRUŽBENIH DEJAVNOSTI

▶ Daljevanje s str. 12

Trzinčan je bilo 33 žensk in 26 moških. Med družbenih položajih, z različno izobrazbo in različne starosti. Med anketiranih o potrebnosti ambulant v Trzinu je več kot polovica vprašanih menila, da je ambulant zelo potrebna, manj kot polovica pa je menila, da je ambulantna ni pomembna. Za ambulantno zbiranje največ prebivalcev starega Trzina, v katerem tudi noben od anketiranih ni menil, da ambulantne potrebnosti. Zanimivo pa je, da večina anketiranih ni takoje zamenjala svojega zdravnika in bi raje počakali na zdravnika, da ambulantno se to izplača. Za ambulantno se največ vprašanih starih od 45 let. Med pomembnosti knjižnice za Trzin se največ vprašanih opredelilo, da je knjiž-

nica za Trzin pomembna, tistih, ki menijo, da je knjižnica zelo pomembna pa je nekoliko manj. Da je knjižnica zelo pomembna je menilo največ vprašanih iz Mlak, da je pomembna pa je odgovorilo največ tistih iz OIC. Med vprašanimi, ki so odgovorili, da bi hodili v knjižnico je bilo največ tistih, ki živijo v Mlak. Za možnost uporabe interneta v knjižnici in za tamkajšnje izposojanje videokaset se je med anketiranci zavzemalo največ tistih, ki živijo v Mlakah, anketiranci iz tega dela občine pa so se tudi večinsko izrekli za čitalnico v knjižnici. Da je knjižnica pomembna za kraj je menilo največ tistih, ki so stari od 29 – 45 let, da pa je zelo pomembna pa je ocenilo največ tistih starih od 45 – 60 let.

Za to, da v Trzinu potrebujemo dom za starejše se je odločilo skoraj enako število anketirancev iz starega in novega dela Trzina, nekoliko manj pa jih je bilo iz OIC. Na splošno je prevladovalo mnenje, da dom za

starejše potrebujemo. Za varovana stanovanja bi se odločilo največ tistih, ki živijo v OIC, le nekaj manj pa je bilo za to tistih iz Mlak. Anketiranci iz starega dela Trzina so se predvsem zavzemali za dom za ostarele. Na vprašanje za kaj bi se odločili, če bi imeli možnost izbiranja pa se je največ vprašanih odločilo za varovana stanovanja. Večina vprašanih se je zavzela za to, da naj občina investira v dom za starejše.

Pri vprašanjih o potrebnosti ureditve športnega parka je večina vprašanih menila, da je park potreben, vendar pa ne sme motiti občanov. Za gradnjo športnega parka je bilo med anketiranci največ tistih, ki živijo v OIC. Po starostni lestvici pa se je za ureditev športnega parka navduševalo največ tistih, ki so stari do 28 let.

NAJLEPŠE SPOROČILO!

Oni dan sem bil pri prijatelju na obisku. Pili smo dober sokoc in čakali. Beseda je nanesla tudi na trzinsko mladino. Kako nemogoči so in kako smo bili mi nekaj čisto drugega, da TAKIH stvari pa že ne bi počeli in sploh in oh. Prijateljeva žena je povedala, da se je zadnjič nelagodno počutila, ko sta šla z možem po beli cesti tam za bajerjem, saj veste, čisto na koncu že blizu rašiče gmajne: in videla sta tiste mulce, in oni so ju tudi videli in pa, če bi bila sama, o groza, kaj vse bi se lahko zgodilo.

No vzel sem zadevo malo z rezervo. Vseeno pa sem se drugo jutro s kolesom zapeljal pogledat na prizorišče. Kaj hitro sem ga našel in po dveh kupih smeti tudi prepoznal. No, mislil sem si pač: »Še eno zbirališče mladine in spet bomo pospravljali za njimi. Predvsem mi planinci, ki imamo radi čisto hosto.«

Tedaj sem na bližnji smreki zagledal droben listek prilepljen s smolo. NISMO IMELI VREČE ... BOMO POSPRAVILI DRUGIČ je pisalo na njem. Najbrž si mislite, kako sem se ga razveselil. Čisto nič težko mi ni bilo naslednji dan priti z vrečko in pospraviti za njimi.

Pa so se mi utrinjale čisto drugačne misli kot prej, tudi spomini so šli nazaj v deška leta, ko sem se tudi sam srečeval z alkoholom in smo se tudi mi želeli odmakniti od odrasle družbe. Ena razlika pa je vseeno bila. Za steklenice smo mi dobili kar znatno kavčico, zato jih nikoli nismo puščali, drugih smeti pa tudi nismo pospravljali. S tem sem začel dosti kasneje, kot ta mladina, ki se zdaj zbira po gozdu. Torej so vseeno boljši, kot smo bili mi v tistih časih.

nočnem času – pričajo sledovi kurišč, zraven pa še cel kup nesnage. Med malčki se je razširila kar nova zbiralna strast. In sicer zbiranje pokrovčkov od steklenic. Ob bajerju je toliko raznovrstnih čepov, da so nekateri otroci kar dobro posprežili svoje zbirke. Žal pa niso pobrali tudi drugih sledov veselih uric svojih starejših bratov, sestra in celo staršev. Za tisti del gozda bi bilo treba izvesti kar jensko čistilno akcijo. Verjetno pa bi bilo kar precej težav, če bi hoteli počistiti

še bajer. Večina pr. njih steklenic je namreč, kot kaže, frtal, kar v vodo, in pogl. na ta pločila je res kovit. Ali se tisti, ki se umaknili v naravo da bi bili v prijetnem šem okoli – po možnosti v čisti naravi.

zdaj bolje počutijo? Verjetno bodo morali za še kakšen nepop. kan kotiček v naši okolici kar daleč. Ali ne bi bilo bolje, da bi svinjali kar doma? Prihranili bi si vsaj nekaj truda. V vročih poletnih dneh bi se jim to splačalo.

MOCVIRNO KOTANJO ZASIPAJO Z AZBESTOM

Nedaleč od bajerja je bila močvirna kotanja, sled nekdanjega glinokopa. Ker je blizu novega naselja, je bila nadvse primerna za odmetavanje odpadkov, in vsa prizadevanja okoljevarstvenikov, da bi kotanjo očistili, so se izjalovila. Poleti pa so na grozo ljubiteljev narave kotanjo začeli zasipavati z gradbenim materialom. Tam naj bi končali tudi betonske klope, ki so jih pripeljali z otroškega igrišča v Reboljavi. Na občini so takoj začeli peti telefoni, tam pa so tavljali, da so nemočni, saj gre za zemljišče, ki je v zasebni. Vseeno so posredovali pri lastniku, ki jim je zagotovil, da bo kotanjo zasul s trdim gradbenim materialom, čež pa bo nato dovolj navoziti zemljo, tako da bo tisti predele kmalu lepši, kot je bil lepo in prav, osebna lastnina je sveta, vendar so zaskrbljeni okoljevarstveniki že na prvi pogled odkrili, da na tistem kupu nislo »trdi« gradbeni odpadki. Vmes so tudi azbestne plošče, ki jih bo deževnica lepo izplakovala in nato strupene snovi raznesla v okolici. Ker pa je to kup blizu naselja, se zdi nekaterim pač kot naroden za odganje njihovih otrokov. Pridno so iz tja voziti najrazličnejše odpadke in zelo je možnost, da jih ni tudi nevarnih. Kdo lahko ukrepa

ENI SO ZA TAKE, DRUGI PA DRUGAČNE CVETKE

Vpoletnih mesecih smo na račun urejenosti našega kraja slišali kar nekaj pohval. Precej občanov nam je namignilo: "V Odsevu pa morate pohvaliti, da so Trzin lepo okrasili s cvetjem in cvetličnimi gredicami. Naš kraj je tako precej bolj prijeten in lepši!" Slišali smo sicer tudi kritike na račun tega. V času suše naj bi vodo za zalivanje rož črpali iz potoka Blatnica, kar je nekatere motilo, vendar menimo, da je bilo precej več zadovoljnih ob pogledu na živobarvno cvetje ob vhodih v naš kraj, kot tistih, ki so se nad tem zmrdovali. Pohvaliti je treba tudi gasilce, ki so letos spet imeli svoj dom okrašen s cvetjem. Upamo, da ne bo tako samo v jubilejnem letu.

BAJER SO ZASVINJALI

Za okras naše občine pa so se »trudili« tudi drugi. V vročih poletnih dneh je bilo verjetno res prijetno počivati in se veseliti v senci dreves ob trzinskem bajerju. Da je bil obisk dober – tudi v

ODLAGALIŠČA OB »BELI« CESTI

O tako imenovani »beli« cesti, ki pelje v gorje, v smesnega odpadka med ljubljansko in slovensko cesto, so tisti, ki mar za natančno čisto okolje.

Prevali je znani Trzinec pripeljal kar lep kup odpadlega materiala in druge svinjarije. Nekdo drug je pripeljal strešno opeko, budno oko pa lahko najde še cele kupe druge navlake. Kaj ljudje, ki na ta način pacajo naše okolje, sploh mislijo? So izvedeli, da je odlagališče odpadkov na Dobu skoraj popolnoma zaprta, pa mislijo, da je treba najti druga odlagališča? Na Dobu odpadke še sprejemajo in po vsej verjetnosti jih bodo še precej dolgo potrudili se je treba do tja. Ampak to stane! Res je, toda naravno okolje bi se vseeno lahko žrtvovalo. Če ne zase, pa vsaj za naše zanamce! Človeštvo si žal žaga vejo, na kateri sedijo. Ampak kaj naj rečemo za znanega trziškega okoljevarstvenika, ki so ga polna usta besed o varovanju okolja, pa so ga pred časom videli, kako je s samokolnico odpeljal odpadke izpred svojega praga na divje odlagališče? Lahko smo žalostni.

PSATO ŽE ZARAŠČA

V preteklosti je bila Pšata zla pravijo, da celo kvari o zlobni, neukrepi, ki je pogosto plavljala in delala škodo. V zadnjem času na njej ni več tolmunov in delov struge,

pa je v sušnem obdobju že široko razgaljala svojo z mahom poraslo dno. Vendar se je ponekod potrebno do struge kar prebijati skozi goščavo. Struge marsikje skoraj ni videti, kjer pa je dostop možen, pa se pogosto odkrivajo žalostne barike odpadkov. Je struga Pšate res postala kanal za odpadke? Navlaka

v zaraščeni strugi izgled in pretj z maščevanjem v času jesenskega in tudi zimskega deževja. Pšata spet lahko dokáže, da ne nosi zaman imena, ki nakazuje, da je lahko zla. Jezovi odpadkov in zaraščeni bregovi jo lahko prisilijo, da bo svojo moč in jezo razkazovala tako, da bo prestopala bregove in pustošila tam, kjer najmanj želimo. Prav bi bilo, da tudi v Trzinu prisluslujemo pozivu županov iz Komende in Mengša, da naj bi Pšata spet postala čista – studenc.

KAM JE ODTEKLO OLJE?

S pomladi in v začetku poletja se je v Trzinu izvršilo res veliko zabavnih, družabnih in športnih prireditev. To je poživilo življenje v našem kraju, prireditelji pa so spet dokazali, da smo Trzinci dobri organizatorji. Vendar ali znamo paziti na vse? Po eni od prireditev se je na asfaltni ploščadi za poslojem kulturnega doma, kjer ima sedež tudi naša občina, pojavil velik črn madež odpadnega olja. Kdo je bil kriv za to, da se je olje razlivalo po tleh?

Po dokaj hitrem posegu ozavešenih so madež izprali, vseeno pa je vsaj nekaj olja poniknilo v tla. Prav bi bilo, da bi bili organizatorji še posebej pozorni na nevarnosti za okolje, ki bi jih lahko povzročila njihova prireditve ali pa njeni udeleženci.

KOLO BREZ LASTNIKA

N edaleč stran se je pred časom znašlo povsem dobro moško kolo. Ga je lastnik pozabil? Si ga je kak nepridiprav »sposodil« in se z njim pripeljal v gozd, ko ga ni več potreboval, ga je pa enostavno pustil tam? Takih vsakdanjih zgodb odvrženih koles je na tisoče. Bolj vznemirljiv pa je madež v bližini kolesa. Nekdo je očitno tam izlil neko snov, zaradi katere je na tem mestu vse rastlinstvo porumenelo. Je šlo za strupeno, nevarno snov?

IZ TRZINSKE ČRNE KRONIKE

04.07.2001

VLOM V BETONARNO V TRZINU

Policisti so opravili ogled kraja vloma v betonarni Trzin. Ugotovili so, da je neznanec iz kleti omenjenega objekta odjul visokotlačni stroj za pranje znamke Karcher, v vrednosti okoli 400.000,00 SIT.

07.07.2001

VLOM V STANOVANJSKO HIŠO

Na Lobodovi je bil tega dne prijavljen vlom v stanovanjsko hišo. Neznani storilec je vlomil v hišo, pregledal vse prostore v notranjosti in z vlamljanjem povzročil precej gmotne škode.

08.07.2001

TATVINA OSEBNEGA AVTOMOBILA

Na PP se je zgledil P.I. in prijavil, da pogreša svoj osebni avtomobil znamke Fiat 500, katerega je imel parkirane na dvorišču v naselju Motnica. Naslednji dan je storilec vozilo vrnil tja, od koder ga je odpeljal, le da so bila na njem razbita stekla.

11.07.2001

PORIRANJE PRISPEVKOV ZA CERKEV V TRZINU

T. A. in T.F. iz Mengeške ulice v Trzinu sta prijavila, da sta prispevala 5.000,00 SIT za trzinsko cerkev. Denar je pobiral neznan moški, star okoli 30 let, visok 160 cm, suh, kratkih las, s čepico na glavi, v levem ušesu pa je imel dva uhana. Oškodovanca sta brž po »prispevanju« uvidela, da gre za pretezo, zato sta obvestila policijo, neznanec pa se je v tem času že odpeljal s kolesom neznan kam.

18.07.2001

DREVO POŠKODOVALO VOZILO

Zaradi močnega vetra, ki je tega dne divjal v Domžalah in okolici, je na Jemčevi ulici v Trzinu izruvalo drevo, ki je padlo na parkiran tovorni avtomobil Peugeot Boxer, na katerem je nastalo za okoli 150.000,00 SIT škode.

22.07.2001

VLOM V HIŠO

Tudi tega dne na Jemčevi ulici niso imeli sreče. S.M. je namreč neznanec vlomil v hišo, iz katere je odnesel nekaj denarja v tuji valuti, računalnik in več kosov zlatnine v skupni vrednosti okoli 2.000.000,00 SIT.

23.07.2001

POVZROČIL PROMETNO NESREČO, NATO ŠE GROZIL

V Trzinu v bližini Baron bara je prišlo do manjše prometne nesreče. Voznik – povzročitelj in njegov sopotnik sta takoj po nesreči izstopila iz vozila, oškodovanca udarila v predel glave, nato pa sta sedla v avto in odpeljala, kot da se ni nič zgodilo. Oba se bosta morala zagovarjati pri sodniku za prekrške v Domžalah.

27.07.2001

VROČEKRVNI GOST

V gostinskem lokalu na Kridričevi ulici v

Trzinu je bilo vse lepo in prav, dokler ni prišel vanj pijani gost Č.I., ki je od natakariče zahteval alkoholno pijačo. Postregla mu je, vendar mu to ni bilo dovolj. Po lokalu je začel razmetavati inventar. Kljub posredovanju policistov se Č.I. ni pomiril, zato je bil pridržan do ztreznitve na policiji, kjer so mu čez čas pošle moči. Č.I. in natakarica U. N. bosta predlagana v postopek pri Sodniku za prekrške. Č.I. zaradi že omenjenega dejanja, natakarica pa zato, ker je postregla alkoholno pijačo pijanči osebi.

06.08.2001

POVZROČIL PROMETNO NESREČO ZARADI VOZNE POD VPLIVOM ALKOHOLA

Na Mengeški cesti v Trzinu se je v zgodnjih jutranjih urah zgodila prometna nesreča zaradi neprilagojene hitrosti voznika Š.J., ki ga je zaneslo s ceste, nakar je z vozilom trčil v ograjo bližnje stanovanjske hiše. Po opravljenem preizkusu alkoholiziranosti se je izkazalo, da je bil povzročitelj tudi pod vplivom alkohola, vendar se z rezultatom preizkusa ni strinjal. Zaradi tega so policisti odredili odvzem krvi in urina v ZD Domžale. Skupna gmotna škoda znaša okoli 2.000.000,00 SIT.

06.08.2001

VLOM V POSLOVNE PROSTORE IC TRZIN

Policisti so opravili ogled kraja vloma v Špruhi, kjer je neznanec na vzvod odprl vhodna vrata poslovnih prostorov podjetja STENKO d.o.o. in tako prišel v notranjost. Ukradel je FAX aparat in dva računalnika. Škoda, ki je pri tem nastala, znaša okoli 500.000,00 SIT.

09.08.2001

POŽIG OSEBNEGA AVTOMOBILA V TRZINU

Gasilci so morali pohiteti na kraj požara v Trzin, ker so bili obveščeni o požaru na osebni avtomobilu. Z ogledom so policisti ugotovili, da gre za požig, saj je neznanec z vnetljivo tekočino polil vozilo, nato pa zanel ogeljni. Zadevo raziskujejo kriminalisti iz UKP Ljubljana.

PROMETNE NESREČE NA OBMOČJU TRZINA

Na območju Trzina se je v mesecu juliju in avgustu 2001 pripetilo pet prometnih nesreč z materialno škodo, vzroki pa so bili kot ponavadi: nepravilen premik z vozilom, prekratka varnostna razdalja, neprilagojena hitrost in v enem primeru nepravilno naložen tovor. V vseh primerih so bili povzročitelji nesreč izdani plačilni nalogi za poravnavo kazni.

TATVINE BENCINA

Tudi tokrat ni šlo brez »zastonj samopostrežbe« na bencinski črpaliki. Na PP Domžale so bili prijavljeni štirje primeri tatvine goriva. Dva storilca so policisti že izsledili, za dvema pa še poizvedujejo.

PSATA – STUDENEC

Dred kratkim sta župana občine Mengeš Tomaž Štebe in občine Komenda Tomaž Drolec dala pobudo za akcijo Psata – studenec. Oba župana se še spominata, kako sta se v mladosti v Psati še lahko kopala, župan iz Komende pa se tudi spominja, kako so Psato včasih lahko brez slabih posledic pili kot pivu. Župana in seveda tudi številni ljudje, ki živijo ob Psati, bi želeli, da se potok, ki teče tudi skozi našo občino, spet postal čist, pravzaprav studenec. Svoj poziv sta naslovila na vodstva obeh občin iz poreača Psate, na Ministrstvo okolje in prostor, inšpekcijskim službam ter vodstvu Centralne čistilne naprave Studi. Najbolj problematične so razmere v zgornjem delu toka Psate, saj v občinah Cerklje in Komenda nimajo še povsem urejene kanalizacije in ustrezne čistilnih naprav. Komendski župan g. Drolec pravi, da so njihove čistilne naprave pravzaprav triprekatne greznice in da se zaradi slabih čistilnih naprav v Psato steka precej odpadka. V Komendi in Cerkljah so sicer načrtovali postavitev novih čistilnih naprav, vendar poobudnika akcije za čisto Psato predlaga, da naj bi vse odpadne fekalije in tehniške loške vode preko skupnega kolektorja odvedli do centralne čistilne naprave Studi. Predlaga tudi uvedbo ločenega sistema kanalizacije za odpadne padavinske vode, ki naj bi jih opremili z lovilci olj in usedalniki, čiste padavinske (meteorne) vode pa naj bi odvajali v pitalnice in s tem bogatili podtalnico. Na vodovarstvenih in vodozbirnih območjih ter v gorah pa bi morali vzpostaviti razmere, ki bi preprečevale kakršnokoli onesnaževanje. Poobudnika akcije sta pripravljena, da bi upoštevanjem predlaganih ukrepov v času lahko Psati in tudi podtalnici naša občina vrnila nekdanjo čistost in da bila Psata spet primerna za kopanje. Če že ne za pitje. Zavedata pa se, da bi v tem morali precej narediti tudi sami občini, ki živijo ob Psati, saj vanjo vse prepogosto odmetavajo stvari, ki so služile svojemu namenu in jih ne potrebujejo več. Prav gotovo bi bilo prav, da se v akcijo dejavno vključijo tudi naša občina in seveda tudi vsi prebivalci Trzina.

Največja naravna nadloga je darovni človek.

V SPOMIN TADEJU

Mladost prezgodaj
tvoja je ugasnila,
a v srcu mojem
misel nate bo ostala.

Rek

NEDELJKU V SLOVO

Naše oči bodo še dolgo želele uzreti
tvoj nasmejani obraz in tvojo ro-
ko dvignjeno v pozdrav. Težko je
sprejeti, da si nas za vedno zapustil.
Prišel si iz oddaljenega rodnega
kraja in si v našem kraju ustvaril
dom. Kmalu si s preprostostjo,
mehom in pridnimi rokami
pridobil naklonjenost Trzincev. Pri
marsikateri hiši v Trzinu so poma-
gale tvoje močne roke. Te roke pa
je dopolnjevalo plemenito srce.
Nedeljko, pogrešali te bomo.
Spreminjali se te bomo s hvalež-
nostjo, ker si nam dajal zaupanje v
človekovo dobrolo.

Tvoji prijatelji

Ko si
3 poti k smrti,
se ne moreš vrniti.

Hrvatki

Oče, mame, neha živeti,
nehati živeti
ne čemni umreti.

Nemški

*Tvoj samevo čebelnjak,
obstal za vedno je korak,
kje tvoje skrbne so roke,
pogrešajo te čebelice,
saj rekel si jim ljubice*

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, dedka in tasta

JOZETA DOLINSKA

Se zahvaljujemo vsem prijateljem, čebelarjem, sosedom, gasilcem in ostalim Trzinčcem za izraze sožalja, podarjeno cvetje in sveče. Posebna zahvala gospodu župniku Pavletu Krtu za lep cerkveni obred, organistu Franciju Banku in Mengeškemu zvonu za zapele pesmi. Hvala vsem, ki ste našega ata v tako velikem številu pospremili k njegovemu zadnjemu počitku.

Vsi njegovi

*Vso dobroto in ljubezen,
ki si nam jo dajal ti,
bomo v srcu nosili vsi,
do konca naših dni.*

ZAHVALA

Prerano in nenadoma nas je v 54. letu zapustil naš dragi mož, oče in deda

NEDELJKO LUKIČ

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, posebno sestri Ruži in sosedu Milki Zirdum za pomoč v najtežjem trenutku. Iskrena hvala vsem, ki ste nam prišli izreči sožalje. Sosedom, prijateljem in trzinskemu Karitasu hvala za dar, ki ste ga darovali namesto cvetja.

Hvaležni vsi njegovi

*Ni smrt isto, kar nas loči,
in življenje ni, kar druži nas.
So vezi močnejše,
brez pamena zanje so razdalje, kraj in čas
(M. Kačič)*

ZAHVALA

V 69. letu starosti nas je zapustil naš dragi mož, oče, deda in stric

MIHAEL PIRNAT

Lukov Miha iz Trzina

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem, ki so nam ob tem težkem trenutku stali ob strani. Hvala za podarjeno cvetje in sveče in za tako številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se g. župniku Pavlu Krtu za lepo opravljen pogrebni obred, pevskemu okletu Zvon Mengeš za zapele žalostinke in gospodu Stoparju za sočutno zaigrano Tišino. Vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala.

Vsi njegovi

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU:

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nam o tem obvestijo. Vroča stran ureja Tanja Prelovšek Marolt, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel št. 7213-529). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinci!

29.-30.09.	Turistično društvo Trzin	Predstavitve Trzina na Mihaelovem sejmu v Mengši
06.10.	Društvo prijateljev mladine Trzin	Teden otroka: športne igre, kulturne predstave
06.10.	Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek in DPM Trzin	Izlet: Slavnik in jama Dimnice
13.10.	Turistično društvo Trzin	Izlet - Irgatev (sv. Jurij ob Ščavnici)
18.10.	Kulturno-umetniško društvo Trzin	Tematski kulturni večer
Oktober	Športno društvo Trzin	Turnir v malem nogometu
Oktober	Društvo upokojencev Žerjavčki	Izlet v Prekmurje
Oktober	Gasilsko društvo Trzin	Mesec požarne varnosti

STALNA VABILA:

Društvo upokojencev Žerjavčki

Žerjavčki vabijo vse upokojence – člane in nečlane vsak ponedeljek od 16. ure dalje v gostišče Bor pri Mercatorju v novem Trzinu

Strelsko društvo Trzin

Strelsko društvo vabi vse ljubitelje strelskega športa vsak dan od 18. do 20. ure na strelišče.

Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek

MO PD Onger Trzin vabi v svoje vrste mlade, ki jih zanima »odkrivanje nekoristnega sveta«. S planinskim krožkom na OŠ Trzin bomo nadaljevali v sredo 3. oktobra ob 15. uri (v učilnici zemljepisa), dijaki in študenti pa ste vabljeni vsak drugi četrtek v mesecu ob 20.00 v društveno hišico (projekcije diapozitivov, dogovori za ture, ...).

Športno društvo Trzin - Šahovska sekcija

Šahovska sekcija Trzin bo nadaljevala s ponedeljkovimi srečanji prvi ponedeljek po 15. septembru ob 19,30 uri. Informacije o turnirjih - internet www.sah-zveza.si ali teletekst 599 ali 041-679-515 Rado

Sekcija Veteranov vojne za Slovenijo

Sekcija Veteranov vojne za Slovenijo obvešča člane in vse, ki še niso člani, da imajo vsak prvi četrtek v mesecu ob 18. uri srečanja v prostorih stare OŠ Trzin, Mengeška 22. Vse veterane vojne za Slovenijo vabijo, da naj se jim pridružijo.

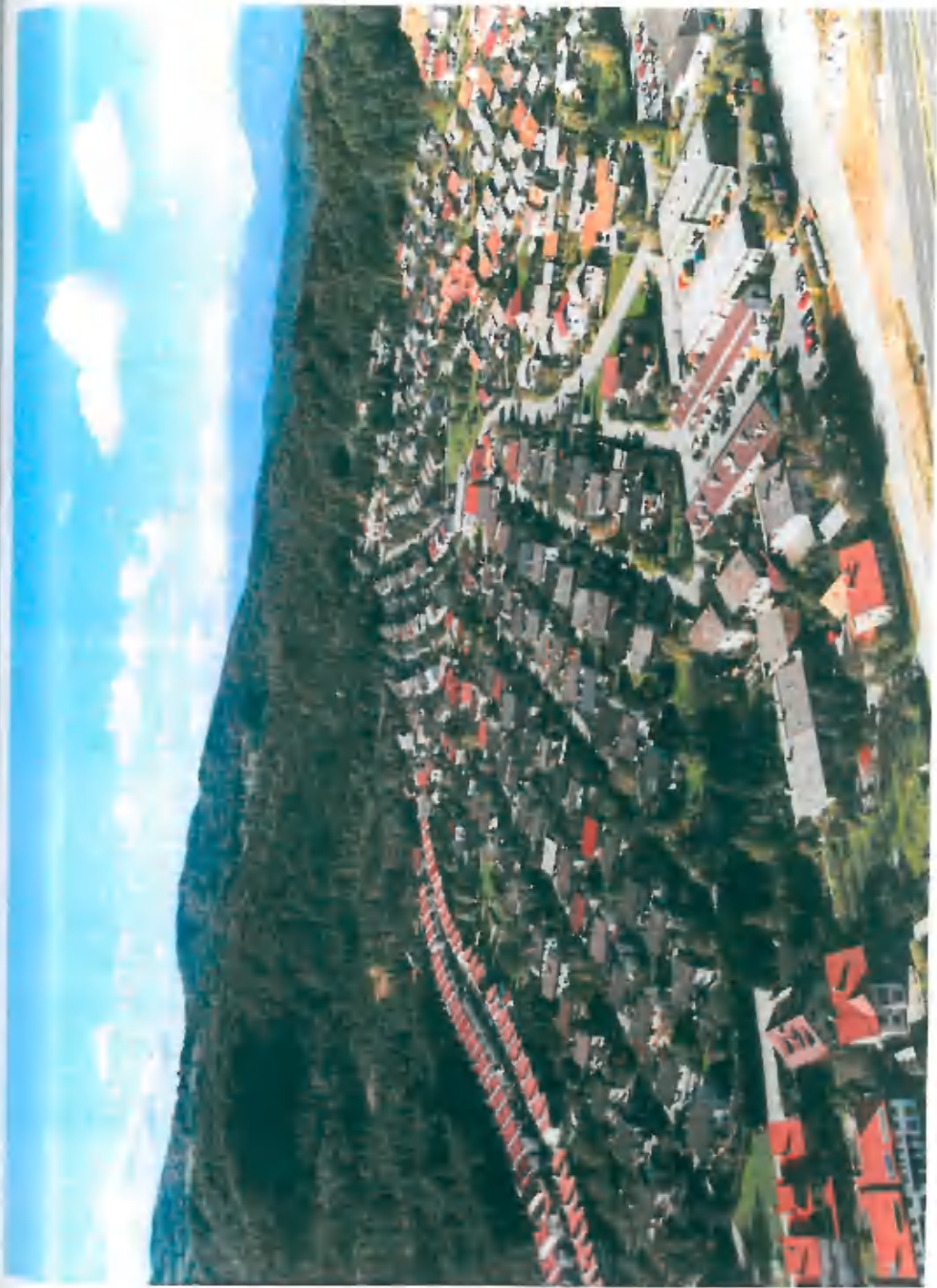
POVABILO PEVCEM

Pevski zbor društva trzinskih upokojencev Žerjavčki vabi vse, ki jih veseli petje, naj se jim pridružijo. Vse pevke in pevce, ki si želijo dobre, vesele družbe in lepega petja vabijo, da naj pridejo v ponedeljek, 1. oktobra 2001 ob 19. uri v društveno dvorano v I. nadstropju stare trzinske osnovne šole na Mengeški 22.

Vabljeni

Turistično društvo Trzin organizira informativni sestanek o rezbarstvu 1. oktobra ob 16. uri v stari OŠ.

je v trgovini z modno konfekcijo "NAOMI",
Kidričeva 12, 1236 Trzin
(pri Pizzeriji in špagetariji Da Mattia,
trgovini Flis in nasproti mesnice Arvaj oz.
papirnice Čačke) odprla zbirnico za
čiščenje, pranje in konfekcijska popravila.

Z dolgoletno tradicijo vam nudimo hitre
in kakovostne usluge za:

kemično čiščenje vseh tekstilnih izdelkov

impregnacijo SCOTCHGARD za vsa
vrhnja in športna oblačila

pranje in likanje posteljnine, zaves ...

globinsko čiščenje lamelnih zaves

globinsko čiščenje vseh vrst
in velikosti preprog

čiščenje usnjenih izdelkov

vsa konfekcijska popravila

Trgovina Naomi je odprta od ponedeljka
do petka od 12.00 do 19.00 ure
Ob sobotah od 09.00 do 13.00 ure

Tel. št. NAOMI 01 724 15 11

Se priporočamo!

OPTIKA

Martina Škofic

Ljubljanska 87, Domžale

Tel. 721-40-06

Delovni čas:

vsak dan 8.00 - 12.00

in 16.00 - 18.00

sobota 9.00 - 12.00

Slovenska 24, P.E. Mengeš

tel. 1 23-89-80

clean beat

CISTILNI SERVIS!

STANOVANJA, HIŠE ALI POSLOVNI PROSTORI !

- ČIŠČENJE STEKLA
- TALNIH OBLOG
- OBLAZINJENEGA POHIŠTVA (SEDEŽNE GARNITURE, STOLI, JOČILNICE)
- GLOBINSKO ČIŠČENJE NOTRANJOSTI OSEBNIH IN TOVARNIH VOZIL
- STROJNO ČIŠČENJE, IMPREGNACIJA IN KRISTALIZACIJA MARMORJA
- STROJNO ČIŠČENJE IN IMPREGNACIJA VINASA, PARKETA...

IZDELAVA IN MONTAŽA SENČIL!

- 1 AM. ZAVES IN ŽALUZIJ
- ROLOJEV
- ZATEMNITVENE TERMOREFLEKTIVNE IN PROTIVLOMNE FOLIJE

SLIKOPLESKARSKE STORITVE!

clean beat d.o.o.

Pod gozdom 17, 1236 TRZIN

tel/fax: 01 / 721-0-432, gsm: 041 / 630

e-mail: samo.music@siol.net

Servis Trzin

novi fordmondeo

30let
garancijska za kakovost

Ljubljanska 24
1236 Trzin
telefon 01 721 22 34
www.ford-servislrzin.si
e-mail: ford.saloon@siol.net

Leži na jeli pred hišo
Lepa in topla

Dobrota opogumlja

Naše hiše so vrtje, ki jih ljubimo
in jih imamo

Karitas

Za prijetno jesen

Vsem, ki vas po brezskrbnem dopustu skrbi, kako zagotoviti denarna sredstva za vse obveznosti, ki jih prinaša jesenski čas, v Banki Domžale nudimo:

POTROŠNIŠKE KREDITE

- po izredno ugodnih obrestnih merah z odplačilom do 60 mesecev
- našim zvestim strankam, ki z nami poslujejo preko tekočih računov, ponujamo možnost najetja gotovinskega kredita brez zamudnega potrjevanja obrazcev

STANOVANJSKE KREDITE

- pri reševanju stanovanjskega problema vam pomagamo tako, da vam strokovno svetujemo in skupaj z vami izberemo za vas najugodnejšo možnost kreditiranja. Nudimo vam konkurenčne dolgoročne kredite, z možnostjo odplačila tudi do 20 let

Za vamo hrambo vaših dragocenosti so vam na voljo

SEFI

- sefi so različnih velikosti. Z njihovo uporabo se najbolje zavarujete pred nezaželenimi obiskovalci v vaših domovih.

Oglasite se v eni od enot banke, kjer dobite vse potrebne informacije.

10

banka domžale

Banka Domžale d. d., Domžale
Bančna skupina Nove ljubljanske banke